

Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace

Název návrhu zákona: Zákon, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů	
Zpracovatel / zástupce předkladatele: Ministerstvo životního prostředí	Předpokládaný termín nabytí účinnosti, v případě dělené účinnosti rozvedte 1. 1. 2018
Implementace práva EU: <i>Ano</i> Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky - uveďte, zda jde návrh nad rámec požadavků stanovených předpisem EU: <i>Ano</i>	
2. Cíl návrhu zákona	
Cílem předkládaného návrhu je náprava praktických problémů vyplývajících ze současného nastavení vodního zákona, které byly identifikovány Ministerstvem životního prostředí (MŽP) a dalšími dotčenými subjekty ochrany vod, a reakce na proběhlou nebo připravovanou novelizaci jiných právních předpisů. Nejzásadnější body a cíle novely jsou následující: <ol style="list-style-type: none">1) Převod poplatkové agendy ve vodním zákoně a úprava povinností zpoplatněných subjektů2) Novelizace ustanovení vodního zákona týkající se geologických prací spojených se zásahem do pozemku;3) Novelizace ustanovení vodního zákona týkající se zavedení možnosti posouzení možnosti zhoršení stavu záměrem dotčených vodních útvarů;4) Novelizace ustanovení vodního zákona týkající se odpadních vod a závadných a nebezpečných látek;5) Novelizace ustanovení vodního zákona týkající speciálních servisních zařízení jako součásti vodní cesty;6) Novelizace ustanovení vodního zákona týkající se ochrany před povodněmi a záplavových území;7) Novelizace a upřesnění sankčních ustanovení a vodoprávního dozoru ve vodním zákoně.	
3. Agregované dopady návrhu zákona	

3.1 Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty: *Ano*

- Úspora administrativních nákladů ČIŽP na zajištění poplatkové agendy - cca 2,258 až 5 mil. Kč/rok – viz bod 1.3.1
- Zajištění vzájemně kompatibilního softwaru dělené správy poplatků – viz bod 1.3.1
- Úspora administrativních nákladů celních úřadů z důvodu zrušení záloh – viz bod 1.3.1
- Administrativní náklady SFŽP ČR na zajištění poplatkové agendy - cca 7,419 mil. Kč/rok – viz bod 1.3.1
- Náklady SFŽP ČR na vytvoření softwaru a jeho napojení na ISPOP - max. cca 500 tis. Kč/jednorázově – viz bod 1.3.1
- Náklady CENIA na úpravu a napojení ISPOP na nový systém SFŽP ČR – viz bod 1.3.1
- Administrativní náklady MŽP na úpravu vyhlášky – viz bod 2.3.1, 3.3.1
- Úspora administrativních nákladů MŽP na řešení sporných situací týkajících se geologických prací – viz bod 2.3.1
- Administrativní náklady MZe na úpravu vyhlášky – viz bod 2.3.1, 3.3.1, 4.3.1
- Náklady správců povodí na vydávání stanoviska pro možnost posouzení zhoršení stavu vodního útvaru – viz bod 3.3.1
- Vyjasnění interpretačních nejasností definice odpadní vody – viz bod 4.3.1
- Náklady ŘVC ČR, Státní plavební správy, správce vodní cesty a správce povodí na povolení a provoz speciálních servisních zařízení – viz bod 5.3.1
- Potenciální nižší výdaje na povodňové škody – viz bod 6.3.1
- Náklady správců povodí na stanovisko ohledně míry povodňového nebezpečí a povodňového ohrožení – viz bod 6.3.1
- Úspora administrativních nákladů ČIŽP na vodoprávní dozor fyzických osob – cca 924 tis. Kč/rok až cca 9,24 mil. Kč/rok – viz bod 7.3.1

3.2 Dopady na podnikatelské subjekty: *Ano*

- Úspora administrativních nákladů současně zpoplatněných subjektů z důvodu zrušení záloh - cca 1, 875 mil. Kč/rok – viz bod 1.3.1

- Odstranění možnosti zvýhodnění některých firem provádějící geologické práce – viz bod 2.3.1
- Administrativní náklady zhotovitelů geologických prací na vydání souhlasu – cca jednotky tisíc Kč/případ – viz bod 2.3.1
- Nižší náklady na likvidaci odpadní vody oproti likvidaci odpadu – viz bod 4.3.1
- Investiční a provozní náklady provozovatelů vodohospodářské infrastruktury z důvodu legislativní úpravy vypouštění vod z odlehčovacích komor jednotné kanalizace – viz bod 4.3.1
- Umožnění vystavění speciálního servisního zařízení pro provozovatele plavidel v místech mimo přístav – viz bod 5.3.1
- Zvýšení informovanosti o povodňovém nebezpečí a ohrožení – viz bod 6.3.1
- Povinnost dodržovat omezující podmínky v záplavovém území – viz bod 6.3.1
- Zmírnění minimální výše vyměřované sankce za nedovolený odběr vod – viz bod 7.3.1

3.3 Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje): *Ano*

- Úspora administrativních nákladů na řešení sporných situací pro vodoprávní a krajské úřady – viz bod 2.3.1
- Administrativní náklady vodoprávních na vydání souhlasu – celkem cca 600 až 1 800 tis. Kč/rok – viz bod 2.3.1
- Administrativní náklady vodoprávních úřadů ORP posuzují možnost zhoršení či nedosažení požadovaného stavu záměrem dotčeného vodního útvaru – viz bod 3.3.1
- Administrativní náklady vodoprávních úřadů KÚ rozhodující o výjimce ze zákazu zhoršení stavu vodních útvarů – viz bod 3.3.1
- Vyjasnění interpretačních nejasností a pozitivní dopady na kontrolní činnost vodoprávních úřadů – viz bod 4.3.1
- Možnost limitovaného vypouštění odpadních vod ze souboru staveb pro bydlení – viz bod 4.3.1
- Náklady na aktualizaci povolení k vypouštění odpadních vod – viz bod 4.3.1

- Administrativní náklady vodoprávních úřadů KÚ na vydávání povolení k vypouštění zvláště nebezpečných závadných nebo prioritních nebezpečných látek – viz bod 4.3.1
- Administrativní náklady vodoprávních a stavebních úřadů, které budou vydávat stanoviska pro povolení stavby speciálního servisního zařízení – viz bod 5.3.1
- Povinnost vodoprávních úřadů stanovovat omezující podmínky – viz bod 6.3.1
- Administrativní náklady vodoprávních úřadů ORP na vodoprávní dozor fyzických osob – cca 840 tis. Kč/rok až 8,4 mil. Kč/rok – viz bod 7.3.1

3.4 Sociální dopady: *Ano*

- Eliminace rizika, že geologické práce vyvolají střety zájmů při jejich realizaci – viz bod 2.3.1
- Vyšší náklady objednatelů geologických prací - cca jednotky tisíc Kč/případ – viz bod 2.3.1
- Snížení rizika, kdy by realizace stavebního či jiného záměru ohrozila dosažení dobrého stavu vodního útvaru, popř. zhoršila jeho stávající stav – viz bod 3.3.1
- Potenciálně vyšší náklady na zajištění zneškodňování akumulovaných splaškových odpadních vod v bezodtokových jímkách - viz bod 4.3.1
- Zvýšení informovanosti o povodňovém nebezpečí a ohrožení – viz bod 6.3.1
- Povinnost dodržovat omezující podmínky v záplavovém území – viz bod 6.3.1

3.5 Dopady na životní prostředí: *Ano*

- Vyšší efektivita zajišťování poplatkové agendy včetně kontroly zpoplatněných subjektů - viz bod 1.3.1.
- Vyšší míra kontrolní činnosti ze strany ČIŽP - viz bod 1.3.1
- Provádění geologických prací výhradně oprávněnou osob a snížení nebezpečí poškození podzemních vod – viz bod 2.3.1

- Upřesnění podmínek pro vypouštění vod z oddělovačů jednotné kanalizace – viz bod 4.3.1
- Zajištění řádné likvidace splaškových odpadních vod z bezodtokových jímek – viz bod 4.3.1
- Možnost v některých případech vypouštět odpadní vody do vod podzemních – viz bod 4.3.1

- Snížení rizika při výměně/přečerpání pohonných či odpadních vod uživateli plavidel na jakémkoliv místě vodní cesty – viz bod 5.3.1

- Zajištění vyšší ochrany před povodněmi – viz bod 6.3.1

- Doplnění sankčních ustanovení pro některá vodní díla – viz bod 7.3.1

1 Převod poplatkové agendy ve vodním zákoně a úprava povinností zpoplatněných subjektů

1.1 Důvod předložení a cíle

1.1.1 Definice problému

Identifikovaným problémem je současné institucionální nastavení správy poplatků za vypouštění odpadních vod do vod povrchových i poplatku za odebrané množství podzemní vody. Současný způsob ukládání a výběru poplatků dle vodního zákona vychází z tzv. dělené správy poplatků, kdy ČIŽP vydává poplatkové výměry, celní úřad vybírá a vymáhá zmíněné poplatky, předepisuje a vymáhá penále a převádí finance příjemci, kterým je SFŽP ČR. Celá agenda probíhá decentralizovaně na všech 10 oblastních inspektorátech ČIŽP a jednotlivých celních úřadech. Tento systém se jeví jako neoptimální jak z hlediska administrativních nákladů, tak z hlediska provozních nákladů na správu poplatků. Navíc byl dotčenými subjekty identifikován problém s nastavením softwarového vypořádání agendy. Zvýšenou administrativní zátěží přinášení zejména nekompatibilita mezi integrovaným systémem plnění ohlašovacích povinností ISPOP a systémem využívaným ČIŽP. Na základě toho dochází k značné administrativní zátěži, kdy pracovníci ČIŽP tisknou dokumenty z ISPOP a následně údaje pro vydání rozhodnutí a další administraci ručně transformují do programů ČIŽP.

1.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Působnost ústředního vodoprávního úřadu ve věcech poplatků za vypouštění odpadních vod do vod povrchových a poplatku za odebrané množství podzemní vody vykonává Ministerstvo životního prostředí. Poplatkovou agendu zabezpečují ČIŽP a celní úřady formou dělené správy daní. Zálohové a poplatkové výměry vydává ČIŽP na základě poplatkového hlášení a přiznání zpoplatněného subjektu, zároveň ČIŽP provádí i kontrolu správnosti údajů zpoplatněných znečišťovatelů a odběratelů. Celní úřady poté vybírají a vymáhají poplatky a výnosy předávají příjemcům.

1.1.3 Identifikace dotčených subjektů

- a) Ministerstvo životního prostředí (MŽP);
- b) Ministerstvo zemědělství (MZe);
- c) Česká inspekce životního prostředí (ČIŽP);
- d) Státní fond životního prostředí ČR (SFŽP ČR);
- e) Celní správa ČR;
- f) CENIA, česká informační agentura životního prostředí;
- g) právnická nebo fyzická osoba, která vypouští odpadní vody do vod povrchových (znečišťovatel) – znečišťovatel, kterému vznikla poplatková povinnost;
- h) oprávněný, který má povolení k odběru podzemní vody - odběratel (vodárenské společnosti, ostatní odběratelé vč. průmyslu);
- i) vodoprávní úřady (obecní úřady, újezdní úřady na území vojenských újezdů, obecní úřady obcí s rozšířenou působností, krajské úřady).

1.1.4 Popis cílového stavu

Cílovým stavem pro regulaci je náprava identifikovaných problémů současného institucionálního nastavení správy poplatků ve vodním zákoně. Navržená úprava si klade za cíl zefektivnit a snížit administrativní zátěž dotčených subjektů jak v oblasti veřejné správy, tak i pro jednotlivé plátce poplatků ve vodním zákoně.

1.1.5 Zhodnocení rizika

Rizikem souvisejícím se zachováním současného stavu je zvýšená administrativní zátěž při administraci poplatkových příznání a hlášení a zachování nekompatibility mezi systémem ISPOP a systémem využívaným ČIŽP.

1.2 Návrh variant řešení

1.2.1 Varianta 0

Varianta 0 představuje ponechání současného stavu v oblasti správy poplatků ve vodním zákoně.

1.2.2 Varianta 1

Navrhovaná varianta 1 reaguje na identifikované problémy při správě agendy související s poplatky ve vodním zákoně, kterou zajišťuje ČIŽP a to do značné míry na úkor činnosti kontrolní. Navrhovaná varianta 1 zahrnuje převedení celé agendy poplatků za vypouštění odpadních vod do vod povrchových a logicky také poplatku za odebrané množství podzemní vody na SFŽP ČR, který by při předpisu i kontrole těchto poplatků postupoval podle Daňového řádu. Sdílená kompetence zůstává zachována, celní úřady i nadále vybírají a vymáhají stanovené poplatky.

Navrhovaná varianta 1 dále novelizuje povinnosti znečišťovatelů a odběratelů podávat poplatkové hlášení, ve kterém zpoplatněný subjekt vypočítává výši záloh na poplatky. Navrhovaná varianta 1 předpokládá, že znečišťovatelé a odběratelé nebudou povinni podávat poplatkové hlášení s vypočtenými zálohami poplatků za vypouštění odpadních vod do vod povrchových a poplatku za odebrané množství podzemní vody a tedy platit zálohy.

Navrhovanou variantou 1 je také konkretizována účelovost poplatků a upraven institut odkladu placení poplatků a prominutí jejich části.

1.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

1.3.1 Identifikace nákladů a přínosů

a) Varianta 0

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

ČIŽP

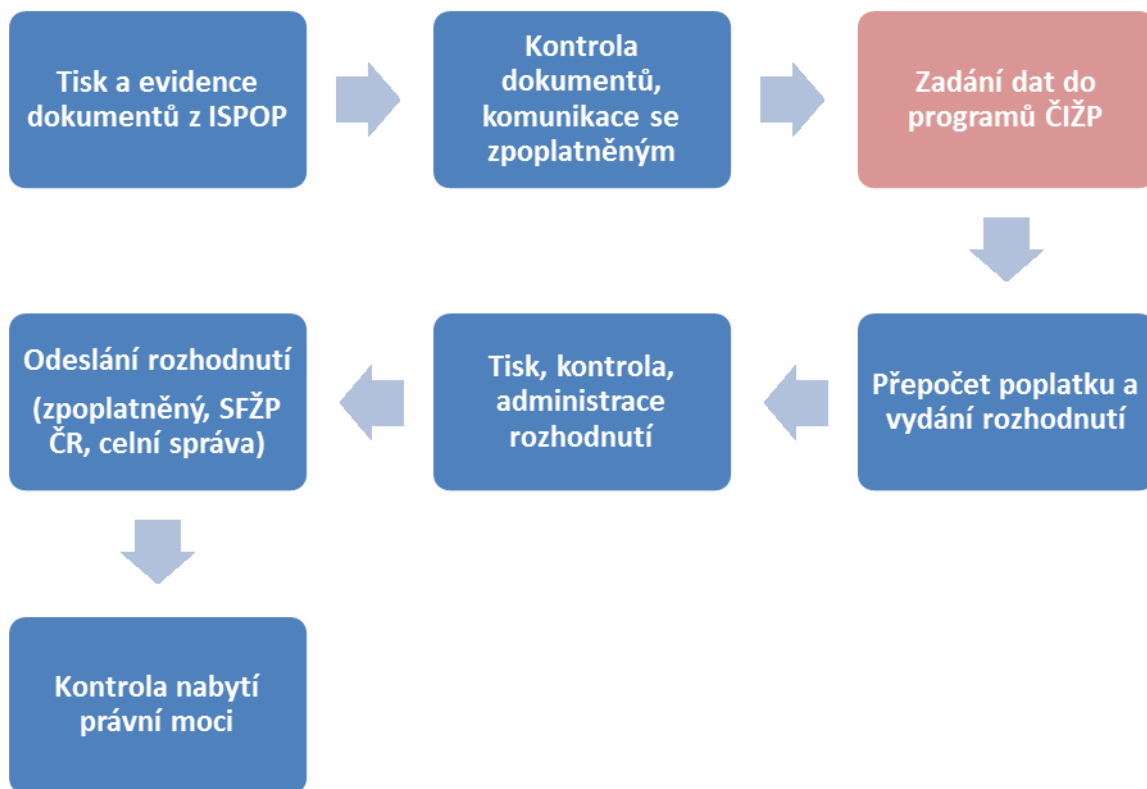
Na každém oblastním inspektorátu ČIŽP se zpracování poplatkové agendy věnují 2-3 inspektoři, pouze na dvou územně malých inspektorátech to je 1 inspektor. Dohromady

Ize uvažovat maximálně cca **25 inspektorů** ČIŽP, kteří se v současné době zabývají agendou spojenou s poplatky za vypouštění odpadních vod do vod povrchových a poplatkem za odebrané množství podzemní vody.

Vydávání zálohových či poplatkových výměrů na základě poplatkového hlášení či přiznání představuje administrativní náklady ČIŽP. Celý administrativní proces zpracování formuláře odevzdaného zpoplatněným subjektem a vydání výměru obsahuje několik postupných kroků (viz obrázek 1):

- i. tisk dokumentů (formulářů pro poplatkové hlášení či přiznání) z ISPOP;
- ii. evidence dokumentu;
- iii. ověření a kontrola, zda formuláře obsahují vše potřebné, případně komunikace s daným subjektem v případech, kdy je něco nejasného či nepřesného;
- iv. zadání dat do programů ČIŽP;
- v. případný přepočet poplatku a vydání rozhodnutí (stanovení výše čtvrtletních nebo měsíčních splátek v případě poplatkového hlášení či rozhodnutí o výši poplatku za uplynulý rok, jež porovnává se zaplacenými zálohami v případě poplatkového přiznání);
- vi. tisk rozhodnutí, jeho opětovná kontrola a předání k podpisu a následné vyřizování přes sekretariát;
- vii. odeslání rozhodnutí (doručení zálohového či poplatkového výměru znečišťovateli příp. odběrateli, správci daně a SFŽP ČR);
- viii. sledování nabytí právní moci.

Obrázek 1: Schéma administrativní činnosti ČIŽP při zajišťování agendy v oblasti poplatků za vypouštění odpadních vod do vod povrchových a poplatku za odebrané množství podzemní vody.

Zdroj: vlastní dle konzultace s ČIŽP, 2015.

Dle konzultací byl v uvedeném procesu identifikován zejména problém se zastaralým systémem ČIŽP, kdy není plně kompatibilní se systémem ISPOP a inspektoři tak zadávají údaje z formulářů z poplatkového hlášení či přiznání do interního systému ČIŽP ručně. Tato skutečnost výrazně zvyšuje administrativní zátěž inspektorů vykonávajících poplatkovou agendu a lze ji označit jako časově neoptimální a technicky zastaralou.

Při posuzování administrativní zátěže ČIŽP na provádění poplatkové agendy byly identifikovány dva potenciální způsoby kvantifikace administrativních nákladů inspektorů ČIŽP na vydávání poplatkových a zálohových výměrů. Jeden způsob vychází z konzultované délky období, ve kterém inspektoři zpracovávají agendu, druhý pak z odhadovaných administrativních kapacit na počet rozhodnutí za den. Oba odhady vychází z poskytnutých údajů z konzultací s ČIŽP.

Odhad 1) Administrativní zátěž ČIŽP dle délky období zpracování poplatkových a zálohových přiznání a hlášení

Zpracování poplatkové agendy (poplatků za vypouštění odpadních vod i poplatku za odběr podzemních vod) probíhá dle konzultací s ČIŽP dvakrát ročně po dobu cca 2 měsíců, a to na podzim, kdy se vydávají zálohové výměry (15. 10. - 15. 12.), a na jaře, kdy se vydávají poplatkové výměry (15. 2. - 30. 4.). Celkově tak dle konzultací zabere poplatková agenda celkem **cca 4,5 měsíce**, tj. při předpokladu 2016 pracovních hodin v roce **cca 756 pracovních hodin ročně pro 1 pracovníka ČIŽP**. Při celkovém počtu 25 inspektorů ČIŽP, kteří se zabývají zpracováním dotčené agendy,

se jedná o celkový počet **cca 18 900 hodin ročně**. Během zpracování poplatkové agendy se však inspektoři musí věnovat i dalším neodkladným činnostem, dle odhadů ČIŽP lze předpokládat **80 % času** věnované poplatkové agendě a **20 %** agendě spojené s dalším předmětem činnosti ČIŽP. Po úpravě tak lze odhadnout, že ČIŽP zabere agenda spojená s oběma poplatky celkem **cca 15 120 hodin ročně**. Při **11. platové třídě** inspektora ČIŽP a průměrném **platovém stupni 9** činí **hodinové náklady** na 1 zaměstnance včetně mzdových a režijních nákladů používané pro RIA dle Metodiky ministerstva vnitra (MV, 2007) **330 Kč**. Na základě těchto údajů lze provést hrubý odhad administrativních nákladů ČIŽP na zpracování agendy poplatkových a zálohových výměrů pro oba typy poplatků, a to součinem hodinových nákladů (330 Kč) a zjištěného odhadovaného celkového času na zpracování dotčených poplatkových agend ve vodním zákoně (15 120 hodin). **Celkové odhadnuté administrativní náklady ČIŽP tak činí cca 4 989 600 Kč ročně** (viz tabulka 1).

Tabulka 1: Odhad administrativních nákladů ČIŽP na agendu spojenou s poplatky za vypouštění odpadních vod do vod povrchových a poplatku za odebrané množství podzemní vody.

Administrativní náklady ČIŽP	
Počet inspektorů	25
Platová třída	11
Průměrný platový stupeň	9
Hodinové náklady dle metodiky MV (2007)	330 Kč
Roční časová zátěž na vypořádání agendy	18 900 hodin
Rozdělení pracovní doby (poplatky vs. ostatní)	80 % vs. 20 %
Upravená roční časová zátěž	15 120 hodin
Celkové roční administrativní náklady	4 989 600 Kč

Zdroj: vlastní dle konzultací s ČIŽP, 2015.

Odhad 2) Administrativní zátěž ČIŽP dle odhadovaného počtu zpracování poplatkových a zálohových příznání a hlášení za den

V agendě poplatků za vypouštění odpadních vod do vod povrchových eviduje ČIŽP cca 500 zpoplatněných subjektů vypouštějících odpadní vody z cca 1 000 zdrojů, tzn. ČIŽP vydává ročně cca 1 000 zálohových a 1 000 poplatkových výměrů. V agendě poplatku za odebrané množství podzemní vody eviduje ČIŽP cca 2 400 odběratelů, kteří odebírají podzemní vodu ve zpoplatněném množství z cca 4 600 zdrojů. ČIŽP tak vydává cca 4 600 poplatkových výměrů ročně a k tomu cca 500 zálohových výměrů souvisejících s rozhodnutím o nových zálohách, zrušením záloh či změnách záloh.

Tabulka 2: Přehled vydávaných poplatkových a zálohových výměrů vydávaných ČIŽP za rok.

	Poplatky za vypouštění odpadních vod		Poplatek za odebrané množství podzemní vody	
	Poplatkové výměry	Zálohové výměry	Poplatkové výměry	Zálohové výměry
Varianta 0	1000	1000	4600	500
Celkem poplatek	2000		5100	

Zdroj: vlastní dle konzultací s ČIŽP, 2015.

Dle konzultace s ČIŽP je inspektor schopen zpracovat odhadem průměrně **cca 5 až 8 rozhodnutí týkajících se poplatků za vypouštění odpadních vod do vod povrchových denně**. Vyjdeme-li z tohoto předpokladu, činí celkové odhadnuté náklady na vydávání poplatkových a zálohových výměrů pro poplatky za vypouštění odpadních vod do vod povrchových cca 660 až 1 056 tis. Kč/rok a 330 až 528 Kč na vydání 1 rozhodnutí (viz tabulka 3).

Tabulka 3: Odhadovaná administrativní zátěž ČIŽP spojená s poplatky za vypouštění odpadních vod do vod povrchových.

Odhadovaný počet rozhodnutí za den (8 hodin)	5 až 8
Celkový počet inspektorů	25
Odhadovaný celkový počet rozhodnutí za den	125 až 200
Celkový počet vydávaných poplatkových a zálohových výměrů	2 000
Časová zátěž na vydání všech rozhodnutí	3 200 až 2 000 hodin
Hodinové náklady pro RIA (MV, 2007)	330 Kč
Odhadované administrativní náklady na vydávání výměrů	1 056 000 až 660 000 Kč

Zdroj: vlastní dle konzultací s ČIŽP.

Zprůměrováním obou intervalových hodnot můžeme odhadovat, že agenda spojená s vydáváním poplatkových a zálohových výměrů pro poplatky za vypouštění odpadních vod do vod povrchových činí pro ČIŽP administrativní zátěž **cca 858 tis. Kč/rok**.

Pro poplatek za odběr podzemních vod je dle konzultace s ČIŽP inspektor schopen zpracovat z důvodu menší administrativní náročnosti **cca 8 až 12 rozhodnutí denně**. Lze tak odhadnout, že administrativní náklady ČIŽP spojené s vydáváním poplatkových a zálohových výměrů pro poplatek za odebrané množství podzemní vody jsou cca 1 122 000 až 1 683 000 Kč/rok (viz tabulka 4).

Tabulka 4: Odhadovaná administrativní zátěž ČIŽP spojená s poplatkem za odebrané množství podzemní vody.

Odhadovaný počet rozhodnutí za den (8 hodin)	8 až 12
--	---------

Celkový počet inspektorů	25
Odhadovaný celkový počet rozhodnutí za den	200 až 300
Celkový počet vydávaných poplatkových a zálohových výměrů	5100
Časová zátěž na vydání všech rozhodnutí	5 100 až 3 400 hodin
Hodinové náklady pro RIA (MV, 2007)	330 Kč
Odhadované administrativní náklady na vydávání výměrů	1 122 000 až 1 683 000 Kč

Zdroj: vlastní dle konzultací s ČIŽP, 2015.

Zprůměrováním obou intervalových hodnot můžeme odhadovat, že agenda spojená s vydáváním poplatkových a zálohových výměrů pro poplatek za odebrané množství podzemní vody činí pro ČIŽP administrativní zátěž **cca 1,4 mil. Kč/rok**.

Celkově tak lze na základě tohoto variantního výpočtu administrativní zátěže odhadnout, že ČIŽP nese administrativní náklady cca 858 tis. Kč/rok pro oblast poplatků za vypouštění odpadních vod do vod povrchových a cca 1,4 mil. Kč/rok pro oblast poplatku za odebrané množství podzemní vody. **Celkově tak v oblasti poplatkové agendy činí administrativní zátěž dle odhadu zakládajícím se na průměrném počtu zpracování poplatkových a zálohových přiznání a hlášení za den cca 2,258 mil. Kč/rok.** Kromě administrativních nákladů na vydávání poplatkového a zálohového výměru spočívá další činnost ČIŽP v kontrole zákonných povinností jednotlivých znečišťovatelů a odběratelů včetně např. vydávání rozhodnutí o uložení sankce za jejich porušení, rozhodnutí o opatření k nápravě, kontrol poplatkových povinností (kontrola obsahu provozní evidence, protokolu o odběru a analýzách). Tyto kontrolní činnosti jsou prováděny jako součást běžné kontrolní činnosti ČIŽP. Lze tedy předpokládat, že nižší odhad nákladů, založený na průměrné denní kapacitě z hlediska vydávání výměrů (odhad 2), je spojen s čistě administrativní činností, kdežto vyšší odhad (odhad 1) v sobě obsahuje i prováděnou kontrolní činnost za oblast poplatků.

Dále by zachování současného poplatkové agendy v gesci ČIŽP s ohledem na současné administrativně nákladné zajišťování vydávání poplatkových výměrů vytvářelo potřebu jednorázových nákladů na vytvoření nového softwaru na zpracování dat. Dle konzultací s CENIA (2015) lze potenciální integraci nového softwaru do ISPOP považovat za velmi problematickou a jednorázové náklady by se mohly pohybovat dle hrubého odhadu až v řádech jednotek milionů Kč. Preferovanou variantou se tak jeví spíše vytvoření nového externího software na jeho napojení na správu poplatků v rámci ISPOP. ČIŽP v tomto směru doposud nerozvíjí a nerozvíjela žádné aktivity, lze pouze odhadnout, že jednorázové náklady na vytvoření nového software se mohou pohybovat v řádech stotisíců Kč.

Celní správa ČR

Po vyměření poplatkového či zálohového výměru odesílá ČIŽP rozhodnutí SFŽP ČR, znečišťovateli příp. odběrateli a správci daně, kterým je v oblasti vypouštění odpadních vod do vod povrchových a v oblasti odběru podzemní vody Celní správa ČR a jednotlivé celní úřady. Administrativní náklady celních úřadů souvisí zejména s vlastním výběrem, evidencí, vymáháním a následným převodem vybraných poplatků příjemcům (SFŽP ČR příp. krajům). Pokud subjekt neuhradí svoji peněžitou povinnost ve lhůtě splatnosti, je rozhodnutí předáno v rámci celního úřadu na vymáhání. Pracovníci celního úřadu následně zjišťují majetkové poměry subjektu (tzn. účty u peněžních ústavů, movitý majetek a nemovitosti, provádí dotazy do registru subjektů, registru vozidel, registru cenných papírů apod.) a vystavují exekuční příkazy. V případě potřeby jsou vedeny opakované exekuce.

Ze získaných dat s konzultací s Generálním ředitelstvím cel (2015) lze kvalifikovat administrativní zátěž pracovníků celních úřadů, která souvisí zejména s:

- i. nastudováním příchozího rozhodnutí;
- ii. případnou komunikaci s ukladatelem;
- iii. evidencí rozhodnutí;
- iv. specifikací příchozí platby a
- v. přiřazením platby k předpisu platební povinnosti.

Podle složitosti případu se jedná o časovou zátěž v rozmezí od **2 hodin do tří dnů**, obdobně pro poplatky za vypouštění odpadních vod do vod povrchových i poplatek za odebrané množství podzemní vody. Pokud subjekt předpis neuhradí dobrovolně, zahájí celní úřad exekuční řízení. Vymáhání neuhrazeného předpisu je většinou zahájeno po 3 měsících od data splatnosti předpisu a může trvat podle ustanovení zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, až 6 let, max. 20 let při započítání opakovaného exekučního řízení. Bylo-li zřízeno zástavní právo, může vymáhací řízení trvat až 30 let. Z výše uvedeného je patrné, že kvantifikovat administrativní zátěž je velmi obtížné. Lze však předpokládat, že administrativní náklady jsou nižší než kvantifikovaný odhad pro administrativní náklady ČIŽP.

Dopady na podnikatelské subjekty

Kromě přímých finančních nákladů na platbu poplatků mají zpoplatnění znečišťovatelé příp. odběratelé administrativní náklady na ohlašovací povinnost do systému ISPOP. Z dostupných údajů lze odhadnout administrativní zátěž zpoplatněných subjektů související s poplatkovým a zálohovým přiznáním či hlášením – předpokládaná časová zátěž potřebná pro zpracování poplatkového hlášení je **cca 5 hodin** (odhad EEIP, 2008), hodinové náklady používané pro RIA dle metodiky MPO (2013) v předmětné oblasti podnikání činí **250 Kč**. Při současném počtu podávání poplatkových přiznání a hlášení se jedná o celkovou administrativní zátěž zpoplatněných znečišťovatelů **cca 2 500 000 Kč/rok**. ČIŽP v současné době eviduje celkem cca 500 zpoplatněných subjektů pro poplatky za vypouštění odpadních vod do vod povrchových, tj. průměrná administrativní zátěž na jednoho znečišťovatele činí **cca 5 000 Kč/rok** (viz tabulka 5).

Tabulka 5: Odhad administrativních nákladů subjektů na poplatkové přiznání a hlášení pro poplatky za vypouštění odpadních vod do vod povrchových .

Hodinové náklady dle metodiky MPO (2013)	250 Kč
Odhad časové zátěže na zpracování povinnosti	5 hodin
Počet poplatkových přiznání	1 000
Počet poplatkových hlášení	1 000
Celková odhadnutá administrativní zátěž	2 500 000 Kč/rok
Počet zpoplatněných subjektů	500
Průměrná zátěž na 1 znečišťovatele	5 000 Kč/rok

Zdroj: vlastní dle ČIŽP, 2015; MPO, 2013; EEIP, 2008.

Pro poplatek za odebrané množství podzemní vody se obdobným výpočtem a při současném počtu podávání 4 600 poplatkových přiznání a 500 zálohových hlášení jedná o administrativní zátěž **cca 6 375 000 Kč/rok**. ČIŽP v současné době eviduje celkem cca 2 400 zpoplatněných odběratelů, tj. průměrná administrativní zátěž na jednoho odběratele činí **cca 2 656 Kč/rok** (viz tabulka 6).

Tabulka 6: Odhad administrativních nákladů subjektů na poplatkové přiznání a hlášení pro oplatek za odebrané množství podzemní vody.

Hodinové náklady dle metodiky MPO (2013)	250 Kč
Odhad časové zátěže na zpracování povinnosti	5 hodin
Počet poplatkových přiznání	4 600
Počet poplatkových hlášení	500
Celková odhadnutá administrativní zátěž	6 375 000 Kč/rok
Počet zpoplatněných subjektů	2 400
Průměrná zátěž na 1 znečišťovatele	2 656 Kč/rok

Zdroj: vlastní; ČIŽP, 2015; MPO, 2013; EEIP, 2008.

Celková administrativní zátěž zpoplatněných subjektů pro oba předmětné poplatky ve vodním zákoně tak činí **cca 8 875 000 Kč/rok**, **administrativní zátěž na podávání poplatkových hlášení a placení záloh pak činí cca 1, 875 mil. Kč/rok**.

Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)

Zachování současného stavu nepředpokládá dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje).

Sociální dopady

Zachování současného stavu nepředpokládá žádné sociální dopady.

Dopady na životní prostředí

Negativní dopad lze u navrhované varianty 0 spatřovat v zachování neefektivní administrativní činnosti zejména ČIŽP, která bude za současného institucionálního nastavení a personálních zajištění agendy pravděpodobně vykonávána zčásti na úkor kontrolní činnosti ČIŽP, která je hlavním předmětem činnosti inspektorů.

b) Varianta 1

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

SFŽP ČR

Navrhovaná varianta 1 předpokládá převedení poplatkové agendy v oblasti poplatků za vypouštění odpadních vod do vod povrchových z ČIŽP do kompetence SFŽP ČR. Z konzultací se SFŽP ČR (2015) vyplynulo, že odhadovaný minimální počet zaměstnanců pro vykonání poplatkové agendy za vypouštění odpadních vod a odebrané množství podzemních vod je cca **10 zaměstnanců** SFŽP ČR v platové třídě **11 a 1 vedoucí zaměstnanec** v platové třídě **13**. Při průměrném platovém stupni **9** činí hodinové náklady dle metodiky MV (2007) **330 resp. 380 Kč** (dle platové třídy). Odhadované roční administrativní náklady SFŽP ČR na vykonávání agendy pro oblast poplatků za vypouštění i poplatku za odebrané množství podzemní vody jsou tak **cca 7,4 mil. Kč/rok** (viz tabulka 7). Odhadované náklady byly SFŽP ČR kalkulovány na základě předpokládaných personálních nároků na zajištění současné agendy, tzn. nákladů na vydávání poplatkových výměrů, kontrolní činnosti zpoplatněných subjektů včetně kontroly správnosti údajů vyplývajících z poplatkového přiznání. Předpokládá se, že kontroly a následná řízení budou SFŽP ČR vedeny dle daňového řádu a budou tedy speciálně zaměřeny na plnění daňových povinností. SFŽP ČR se tak bude moci více zaměřit na vyhledávání subjektů, které se k daňové povinnosti nepřihlásily a kontrolovat další povinnosti dané daňovým řádem. Dále se předpokládá, že kromě vydávání poplatkových výměrů se touto kontrolní činností bude SFŽP ČR zabývat v průběhu celého roku. Dle konzultací s ČIŽP (2015) a SFŽP ČR (2015) tak převedení poplatkové agendy bude znamenat efektivnější kontrolu plnění poplatkových povinností, a to zejména z toho důvodu, že se SFŽP ČR bude věnovat pouze této činnosti a též bude postupovat dle daňového řádu, který je pro tuto problematiku vhodný a obsahuje i vhodné nástroje ke kontrole a vymáhání daňových povinností. ČIŽP tyto nástroje ve vodním zákoně nemá. Odhadnuté náklady SFŽP ČR jsou tak oproti současným nákladům ČIŽP vyšší zejména z důvodu předpokládané vyšší kontrolní činnosti subjektů, která bude vykonávána v průběhu celého roku.

Tabulka 7: Odhad administrativních nákladů SFŽP ČR souvisejících s převodem poplatkové agendy od ČIŽP.

Odhad administrativních nákladů SFŽP ČR	
Počet zaměstnanců	11
Platová třída	11 a 13
Platový stupeň	9
Hodinové náklady dle Metodiky MV (2007)	330 a 380 Kč
Počet pracovních hodin za rok	2016
Odhadované roční administrativní náklady	7 418 880 Kč

Zdroj: vlastní dle konzultací se SFŽP ČR, 2015.

Kromě těchto ročních administrativních nákladů je pro potenciální implementaci navržené varianty 1 nutné vytvořit nový software, který bude napojen na systém ISPOP a usnadní administraci vydávání poplatkových výměrů. Současný systém, který využívá ČIŽP je zastaralý a pro další administraci poplatkové agendy SFŽP ČR nepoužitelný. Nově vytvořený systém bude kompatibilní s výstupy systému ISPOP a SFŽP ČR i na základě konzultací s CENIA (2015) odhaduje jednorázové náklady na vytvoření softwarového programu a zajištění jeho kompatibility se systémy dotčených subjektů (zejména ISPOP a celní úřady) na **max. cca 0,5 mil. Kč.**

ČIŽP

Navrhovaný převod agendy v oblasti poplatků za vypouštění odpadních vod do vod povrchových a poplatku za odebrané množství podzemní vody znamená pro ČIŽP úsporu administrativních nákladů na stanovování poplatkových a zálohových výměrů. Dle propočtů ve variantě 0 se pro předmětné poplatky jedná o **úsporu cca 2,258 mil. Kč/rok až 4,989 mil. Kč/rok** na vydávání poplatkových a zálohových výměrů a úsporu nákladů na softwarovou inovaci stávajícího systému, který administrativně zatěžuje agendu ČIŽP a je zastaralý.

Celní správa ČR

Navrhovanou variantou 1 se nemění současná role celních úřadů jako správce příslušného k výběru a vymáhání vyměřených poplatků od jednotlivých znečišťovatelů a odběratelů. Převod agendy však může znamenat nízké administrativní náklady, které souvisí se zajištěním koordinace nově nastaveného systému pro správu poplatků a především kompatibility systému, který bude využívat SFŽP ČR, a systémem celní správy. Tato opatření však budou znamenat vylepšení nad rámec stávajícího stavu, kdy žádný jednotný komunikační systém mezi ČIŽP a celními úřady neexistuje.

Navíc se předpokládá úspora administrativních nákladů celních úřadů související zejména se zrušením poplatkových hlášení a placením záloh. Navrženou variantou 1 lze předpokládat významnou úsporu administrativních nákladů celních úřadů na administrativu související s vyrovnáním nedoplatků popř. přeplatků na základě rozdílu mezi skutečnou výší poplatku a zaplacenými zálohami.

Dopady na podnikatelské subjekty

Navrhovanou variantou 1 lze předpokládat úsporu administrativních nákladů současně zpoplatněných znečišťovatelů a odběratelů z důvodu zrušení povinnosti podávat poplatkové hlášení a platit zálohy. Pro současný počet cca **1 000** podávaných poplatkových hlášení pro účely vydání zálohového výměru činí úspora nákladů pro současný počet **cca 500 znečišťovatelů cca 1 250 000 Kč/rok** (viz tabulka 8). Pro současný počet **500** podávaných poplatkových hlášení pro účely vydání zálohového výměru činí úspora nákladů pro současný počet **cca 2 400 odběratelů cca 625 000 Kč/rok** (viz tabulka 9).

Tabulka 8: Odhad úspory administrativních nákladů znečišťovatelů pro zrušení povinnosti podávat poplatkové hlášení dle varianty 1.

Hodinové náklady dle metodiky MPO (2013)	250 Kč
Odhad časové zátěže na zpracování hlášení	5 hodin
Počet poplatkových hlášení	1 000
Celková úspora administrativní zátěže znečišťovatelů	1 250 000 Kč/rok

Zdroj: vlastní; EEIP, 2008.

Tabulka 9: Odhad úspory administrativních nákladů odběratelů podzemní vody pro zrušení povinnosti podávat poplatkové hlášení dle varianty 1.

Hodinové náklady dle metodiky MPO (2013)	250 Kč
Odhad časové zátěže na zpracování hlášení	5 hodin
Počet poplatkových hlášení	500
Celková úspora administrativní zátěže odběratelů	625 000 Kč/rok

Zdroj: vlastní; EEIP, 2008.

Celkově se tak pro oba poplatky jedná o úsporu administrativních nákladů zpoplatněných subjektů na povinnost podávat poplatkové hlášení a platit zálohy ve výši **cca 1,875 mil. Kč/rok**.

Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)

Varianta 1 nepředpokládá významné dopady na územní samosprávné celky.

Sociální dopady

Varianta 1 nepředpokládá významné sociální dopady.

Dopady na životní prostředí

Navrhovaným převedením agendy se očekává úbytek administrativní zátěže ČIŽP na vydávání poplatkových a zálohových výměrů a související administrativní činnosti. Lze tak předpokládat pozitivní dopady na zajišťování kontrolních činností ČIŽP při kontrole

subjektů ovlivňující stav životního prostředí a konkrétně znečišťovatelů vypouštějící odpadní vody a odběratelů podzemní vody. Tím lze předpokládat pozitivní dopad na dodržování zákonných povinností jednotlivých subjektů v oblasti vodního zákona a souvisejících právních předpisů.

1.3.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 10: Porovnání nákladů a přínosů

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
Varianta 0	současný stav	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
		-		Administrativní náklady ČIŽP na poplatkovou agendu	cca 2,3 až 5 mil. Kč/rok
		-		Neefektivní zajišťování agendy včetně zastaralého systému vydávání rozhodnutí, nutnost vytvoření softwaru	cca jednotky mil. Kč
		Podnikatelské subjekty			
		-		Administrativní náklady zpoplatněných subjektů na poplatkové hlášení	cca 1,875 mil. Kč/rok
		Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
		-		-	
		Sociální dopady			
		-		-	
		Životní prostředí			
			Omezení kontrolní činnosti ČIŽP na úkor poplatkové agendy	***	
Varianta 1	Převedení poplatkové agendy, zrušení poplatkového hlášení	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
		Úspora admin. nákladů ČIŽP na poplatkovou agendu	cca 2,3 až 5 mil. Kč/rok	Admin. náklady SFŽP ČR na zajištění poplatkové agendy	cca 7,4 mil. Kč/rok
		Úspora admin. nákladů celních úřadů z důvodu zrušení záloh	***	Náklady SFŽP ČR na vytvoření softwaru a napojení na ISPOP	max. cca 500 tis. Kč/jednorázově
		Zajištění kompatibilního software dělené správy poplatků	***	Náklady CENIA na úpravu a napojení ISPOP na nový systém SFŽP ČR	*
		Podnikatelské subjekty			
		Úspora admin. nákladů z důvodů zrušení povinnosti platit zálohy	cca 1,875 mil. Kč/rok		
		Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
		-		-	
		Sociální dopady			
		-		-	
Životní prostředí					
			Vyšší míra kontrolní činnosti ze strany ČIŽP	***	
- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké					

1.4 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

1. Varianta 1

2. Varianta 0

Návrh převedení poplatkové agendy obsažený ve variantě 1 byl v rámci přípravy konzultován s dotčenými subjekty. Tato institucionální změna se pozitivně projeví zjednodušením systému z důvodu centrálního zpracování dat na SFŽP ČR, sjednocením prováděných činností (tj. vyměřování a výběru poplatků pod jeden právní předpis – daňový řád) a dále omezením administrativní zátěže ČIŽP, což umožní využití plné kapacity inspektorů pro provádění kontrolní činnosti pro povinnosti, které jsou dány vodním zákonem. Zároveň dochází také ke snížení administrativní zátěže zpoplatněných subjektů z důvodu nutnosti podávat poplatkové hlášení a platit zálohy.

Souhlas vodoprávního úřadu – geologické práce spojené se zásahem do pozemku, jejichž cílem je využití průzkumného díla na stavbu nebo zařízení k jímání podzemní vody

1.5 Důvod předložení a cíle

1.5.1 Definice problému

Novela § 17 odst. 1 písm. i) vodního zákona by měla především zajistit, aby o geologických pracích (tj. výhradně o těch, u nichž se již v projektu předpokládá, že v případě pozitivního výsledku průzkumu budou průzkumná díla přebudována na jímací objekty podzemních vod nebo na vrty pro využívání energetického potenciálu podzemních vod - stavby či zařízení pro tepelná čerpadla), byly ještě před jejich zahájením v rámci správního řízení o vydání souhlasu informovány příslušné vodoprávní příp. stavební úřady a aby k nim mohly být případně vzneseny námitky, připomínky či podmínky pro jejich realizaci. Vesměs se jedná o díla prováděná v režimu geologických předpisů, která ve fázi jejich provádění nebo budoucího provozu mohou významně ovlivnit vodní poměry a na rozdíl od některých jiných analogických děl prováděných v režimu stavebních předpisů (viz např. § 17, odstavec 1, písmeno g)) nevyžadují souhlas vodoprávního úřadu. Identifikovaným problémem vyplývajícím ze současné právní úpravy je tento vzrůstající trend v budování vrtů pro jímání podzemní vody nebo pro tepelná čerpadla (u nichž především se v budoucích letech předpokládá prudký nárůst), které jsou však označovány za průzkumné, ale splňují obecné nebo speciální požadavky na jejich budování jen částečně nebo vůbec. Existuje zde tak značné riziko negativních dopadů, které se v drtivé většině případů projeví ovlivněním vodních poměrů (poklesy hladin, znečištění podzemních vod, propojení zvodní apod.). Ke zjištění takto vzniklých problémů se vodoprávní úřady a dotčené osoby dostávají až následně, kdy už ovlivnění vodních poměrů nelze zabránit a je často nevratné. Na výše uvedené problémy současného stavu dlouhodobě upozorňuje a požaduje řešení institut Veřejného ochránce práv.

Firmy, které tímto způsobem postupují, často nemají k provádění geologických prací oprávnění, protože u nich tyto práce v rozporu s požadavkem § 3 odst. 1 písm. c) zákona č. 62/1988 Sb., o geologických pracích (dále jen geologický zákon) neřídí a za jejich výkon neodpovídá osoba s osvědčením odborné způsobilosti tyto práce projektovat, provádět a vyhodnocovat (odpovědný řešitel) nebo je jejich spolupráce s odpovědným řešitelem jen formální. Ani firmy, které jsou oprávněné geologické práce provádět, často neplní všechny podmínky stanovené platnými právními předpisy. Dochází tak k případům, kdy vrtné firmy realizují vrtné práce a označují je za průzkumné (geologické) s cílem jejich následné změny na vodní nebo obecná stavební díla či zařízení a přitom nemají k takové činnosti oprávnění nebo geologické práce provádějí v rozporu s platnými předpisy.

1.5.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

To, že o uvedeném druhu geologických prací nemusí být informovány příslušné stavební a vodoprávní úřady (které pak nemají dostatečnou možnost se k nim vyjádřit) a to, že u nich není nutné absolvovat územní a vodoprávní řízení, je v praxi stále častěji zneužíváno a tato skutečnost je opakovaně kritizována mj. např. Veřejnou ochránkyní

práv, která požaduje nápravu. Jedná se zejména o situace, kdy je bez vědomí dotčených osob a úřadů vrtnou firmou vybudován de facto jímací vrt či vrt pro tepelné čerpadlo, který je (často bez vědomí objednavatele prací) označen za průzkumný vrt, přestože je vybudován v rozporu se zákonnými požadavky na provádění geologických prací. Poté je v rámci dalších řízení požádáno o jeho přebudování na jímací objekt či na stavbu či zařízení pro využívání energetického potenciálu podzemních vod. Vodoprávní ani stavební úřady nemají povinnost ani zmocnění prověřovat, zda se skutečně jedná o průzkumný vrt (tato kompetence přísluší Ministerstvu životního prostředí) a tak na základě vyjádření osoby s odbornou způsobilostí zahájí územní, stavební a vodoprávní řízení a teprve v jejich průběhu jsou zjištěny střety zájmů (téměř výhradně v oblasti ovlivnění vodních poměrů – především zdrojů podzemní vody), které často vedou k přerušení či zastavení řízení, k odvolání nebo k tomu, že příslušná povolení nejsou vydána a vrt je nutno jako průzkumný zlikvidovat. Vzniklé rozpory je nezřídkou nutno řešit i soudní cestou. V řadě případů dochází k dočasnému nebo i trvalému negativnímu ovlivnění vodních poměrů - množství a jakosti podzemních vod (propojování zvodnělých kolektorů, změna hladin a proudění podzemní vody, přenos znečištění apod.) a tím k poškozování životního prostředí.

1.5.3 Identifikace dotčených subjektů

- a) Ministerstvo životního prostředí (MŽP);
- b) Ministerstvo zemědělství (MZe);
- c) Právníké či fyzické osoby, které budou usilovat o vybudování zdrojů podzemních vod nebo staveb či zařízení pro tepelná čerpadla, kterému předchází provedení geologických (průzkumných) prací a osoby, které by mohly být dotčeny realizací těchto prací;
- d) Právníké či fyzické osoby, které provádí realizace průzkumných prací včetně odpovědných řešitelů geologických prací (osoby s odbornou způsobilostí v oboru hydrogeologie);
- e) Vodoprávní úřady ORP, které budou souhlas k předmětným geologickým pracím vydávat;
- f) Stavební úřady a správci povodí, pokud bude vyžadováno jejich stanovisko;
- g) Krajské úřady jako případné odvolací orgány.

1.5.4 Popis cílového stavu

Cílem navrhované úpravy je situace, kdy by vodoprávní úřady měly možnost posoudit nebezpečí případného ovlivnění vodních poměrů dříve, než dojde k realizaci geologických prací spojených se zásahem do pozemku a případně přijmout příslušná opatření či souhlas nevydat.

Požadovaným stavem je i situace, kdy navrhnuté vyřešení identifikovaného problému by zvýšilo konkurenceschopnost těch firem, které postupují důsledně v souladu s požadavky platných právních předpisů, nicméně jsou jejich náklady a tedy i výsledná nabídková cena vyšší než u firem, které postupují v rozporu s předpisy.

1.5.5 Zhodnocení rizika

V případě, že by uvedená požadovaná legislativní změna nebyla provedena, lze v nejbližší době očekávat prudký nárůst případů, kdy se stavební a vodoprávní úřady (především v případě vrtů pro tepelná čerpadla) teprve až v průběhu územních, stavebních a vodoprávních řízení, které se týkají již provedených vrtů, setkají především s následujícími problémy:

- ověřování, zda se jedná či nejedná o průzkumný vrt s tím, že kompetenci ke konečnému rozhodnutí má pouze MŽP;
- řešení námitek či odvolání dotčených subjektů ve věci ovlivnění vodních poměrů za situace, kdy práce již byly realizovány a velmi často nejsou k dispozici údaje o vodních poměrech před zahájením prací;

Kromě toho lze předpokládat i nárůst nároků i soudních sporů ve věci náhrady škody ve smyslu § 29 odst. 2 vodního zákona a sporů mezi objednateli prací a jejich zhotoviteli v případě, že vrt nebude možné přebudovat na jímací objekt či vrt pro tepelné čerpadlo.

Za nejzávažnější riziko lze však považovat očekávaný nárůst případů, kdy dojde k dočasnému nebo trvalému negativnímu ovlivnění vodních poměrů.

1.6 Návrh variant řešení

1.6.1 Varianta 0

Zachování současného stavu, kdy souhlas vodoprávního úřadu není třeba ke geologickým pracím spojeným se zásahem do pozemku, jejichž cílem je využití průzkumného díla na stavbu nebo zařízení k jímání podzemní vody nebo pro využívání energetického potenciálu podzemních vod.

1.6.2 Varianta 1

Hlavní změna spočívá v tom, že do § 17 odst. 1 vodního zákona je doplněno zmocnění vodoprávního úřadu k vydávání souhlasu ke stavbám, zařízením nebo činnostem, k nimž není třeba povolení podle vodního zákona, ale které však mohou ovlivnit vodní poměry, a to ke geologickým pracím spojeným se zásahem do pozemku, jejichž cílem je využití průzkumného díla na stavbu nebo zařízení k jímání podzemní vody nebo pro využívání energetického potenciálu podzemních vod.

Tato změna nově zavádí povinnost získání stanoviska vodoprávního úřadu ve formě rozhodnutí o souhlasu nejen pro vrty pro využívání energetického potenciálu podzemních vod, z nichž se neodebírá nebo nečerpá podzemní voda (stávající § 17 odst. 1 písm. g), ale i pro geologické průzkumné práce uvedené v návrhu změny (včetně průzkumných prací pro vrty pro využívání energetického potenciálu podzemních vod, z nichž se odebírá nebo čerpá podzemní voda) s tím, že se nevztahuje na geologické práce prováděné v ochranných pásmech vodních zdrojů a v záplavových územích, protože pro ně je již v současnosti nutné povolení k některým činnostem dle § 14 odst. 1 písm. c) vodního zákona.

Žadatelem o souhlas k provedení průzkumných prací by byl, obdobně jako u povolení dle § 14 odst. 1) písm. c) vodního zákona, zhotovitel prací (tj. organizace ve smyslu geologického zákona), nikoliv ten, kdo bude následně žádat o povolení vrtané studny.

1.7 Vyhodnocení nákladů a přínosů

1.7.1 Identifikace nákladů a přínosů

a) Varianta 0

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Se zachováním současného stavu se nepředpokládá dopad na státní rozpočet, ale lze předpokládat postupné přibývání administrativních nákladů MŽP spojených s nutností rozhodnout, zda se jedná o geologické práce a s případy rozkladů v případě rozhodnutí MŽP o uložení pokuty a případně s následnými soudními spory.

Dopady na podnikatelské subjekty

Při zachování současného stavu bude i nadále obtížné zabránit tomu, aby některé podnikatelské subjekty nenabízely a nerealizovaly průzkumné práce v rozporu s požadavky geologického a vodního zákona a tím vytvářely nekalou konkurenci firmám, které postupují v souladu s platnými právními předpisy, což se promítá do jejich vyšší nabídkové ceny a delších termínů plnění.

Dopady na územní samosprávné celky (kraje, obce)

Při zachování současného stavu bude u příslušných stavebních a vodoprávních úřadů a v případě odvolání i u krajských úřadů postupně přibývat nákladů spojených s případy, u kterých bude v důsledku nevyjasněného charakteru vrtů nutné nařizovat místní šetření, zajišťovat znalecké posudky, přerušovat či zastavovat řízení, požadovat stanovisko MŽP, řešit odvolání a bude přibývat i soudních sporů.

Sociální dopady

Zachování současného stavu by znamenalo i nárůst případů, kdy objednatelé v dobré víře uzavřou smlouvu se zhotovitelem s cílem získat zdroj podzemní vody nebo vrt pro tepelné čerpadlo. V důsledku postupu firmy, o kterém nejsou informováni a který je v rozporu s předpisy, pak musí řešit spory s okolními dotčenými subjekty a příslušnými úřady za cenu výrazně zvýšených nákladů a mnohdy až několikaletého posunu termínu. V řadě případů k následnému vybudování vodního zdroje nebo tepelného čerpadla nedojde a průzkumný vrt je nutné zlikvidovat.

Dle konzultací s Kanceláří veřejného ochránce práv (2016) se na ombudsmanku stále častěji obrací osoby, které byly ovlivněny geologickými pracemi např. sousedů, které jim znehodnotily vlastní zdroje vody, aniž by měly samy možnost se provedení průzkumného vrtu bránit, popř. aniž bylo vodoprávním úřadem dopředu zvaženo, jakým způsobem může vrt zasáhnout do vodních poměrů.

Dopady na životní prostředí

Při zachování současného stavu lze předpokládat zvýšené riziko dočasného nebo i trvalého negativního ovlivnění vodních poměrů - množství a jakosti podzemních vod

(propojování zvodnělých kolektorů, změna hladin a proudění podzemní vody, přenos znečištění apod.) a tím k poškozování životního prostředí. Hlavním důvodem je to, že ovlivnění vodních poměrů je zjištěno až v okamžiku, kdy již došlo k vybudování vrtů bez předchozího posouzení možných střetů zájmů.

b) Varianta 1

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Navržená varianta 1 nepředpokládá dopady na státní rozpočet. Lze předpokládat, že nebude přibývat nákladů spojených s nutností rozhodnout, zda se jedná o geologické práce a s případy rozkladů v případě rozhodnutí MŽP o uložení pokuty ani následných soudních sporů. Těchto případů bude naopak ubývat. Předpokládá se, že MŽP po nabytí účinnosti zákona bude v rámci přezkumu účinnosti regulace vyhodnocovat celkový dopad na administrativní náklady vodoprávních úřadů tak, aby bylo možné dosáhnout požadovaného cíle bez nepřiměřené administrativní zátěže vodoprávních úřadů. Se zástupci SMOČR bylo dohodnuto, že vhodným termínem pro přezkum administrativní zátěže vodoprávních úřadů je vhodná doba 2 roky po účinnosti vodního zákona, po které budou vyhodnoceny administrativní dopady na vodoprávní úřady a případně iniciováno navýšení příspěvku pro vodoprávní úřady na výkon přenesené působnosti.

V případě přijetí navrhované varianty 1 bude ze strany MZe ve spolupráci s MŽP nutné doplnit seznam dokladů pro vydání předmětného souhlasu do vyhlášky č. 432/2001 Sb., o dokladech žádosti o rozhodnutí nebo vyjádření a o náležitostech povolení, souhlasů a vyjádření vodoprávního úřadu, ve znění pozdějších předpisů.

Dopady na podnikatelské subjekty

Navrženou variantou 1 lze dle konzultací a kvalifikovaného odhadu odboru geologie MŽP (2015) předpokládat zvýšené náklady zhotovitele (které však budou uhrazeny objednateli) v **cca jednotkách tisíc Kč za jednu akci (zpravidla však do jednoho tisíce Kč)** spojené s žádostí a požadavky pro vydání souhlasu vodoprávního úřadu, jelikož zhotovitel prací bude (obdobně jako u povolení dle § 14 odst. 1) písm. c)) žadatelem o vydání souhlasu. Subjektů, které v současné době pravidelně nebo alespoň občasně provádějí činnosti předmětného druhu, je v ČR dle konzultací s odborem geologie MŽP (2015) **cca 200 až 250**.

Dále budou eliminovány dodatečné náklady zhotovitelů např. na likvidaci vrtů či na soudní spory tím, že střety zájmů budou řešeny ještě před vlastní realizací vrtů a ne až po případném (často nevratném) ovlivnění vodních poměrů.

Požadavky budou závazné pro všechny podnikatelské subjekty, které budou chtít specifikované geologické práce vykonávat a odstraní současnou nerovnost mezi firmami způsobenou nedodržováním předpisů u značné části zhotovitelů. Dle konzultací s odborem geologie MŽP (2015) poklesne zásadním způsobem počet případů, kdy budou vrtné firmy deklarovat své práce jako průzkumné, protože to pro ně přestane být výhodné a dojde k odstranění znevýhodnění, které mají v současné době firmy postupující důsledně v souladu s platnými právními předpisy.

Dopady na územní samosprávné celky (kraje, obce)

Nutnost získat pro specifikované geologické práce souhlas vodoprávního úřadu by (obdobně jako nutnost získat povolení k některým činnostem - geologickým pracím v ochranných pásmech vodních zdrojů a v záplavových územích) především zajistila:

- aby vodoprávní úřady měly ještě před zahájením prací možnost jejich provedení zabránit v případech, kdy jimi hrozí negativní ovlivnění vodních poměrů, nebo jejich provedení podmínit splněním podmínek, které tomuto ovlivnění zabrání;
- aby bez dalších pochybností mohlo průzkumné dílo sloužit výhradně k výzkumu a průzkumu, ale v žádném případě ne ke komerčnímu nebo jinému praktickému využití (v daném případě odběru vody nebo odběru zemského tepla);
- ověření, zda práce bude provádět výhradně oprávněná osoba a zda jsou projektovány v souladu s požadavky platných právních předpisů;
- znemožnění současné praxe, kdy je často vypracováno formální či zavádějící vyjádření osoby s odbornou způsobilostí k již provedeným vrtům označovaným za průzkumné;
- využití získaných podkladů v následných řízeních.

Nutnost postupovat výše uvedeným způsobem by zcela zásadním způsobem snížila počet případů, kdy vrtné firmy realizují vrtné práce a označují je za průzkumné (geologické) s cílem následné změny průzkumných objektů na vodní nebo obecná stavební díla či zařízení a přitom nemají k takové činnosti oprávnění nebo geologické práce provádějí v rozporu s platnými předpisy. Tyto subjekty budou muset takovouto praxi ukončit, nebo si pro provádění geologických prací zajistit oprávnění či realizovat výhradně takové činnosti, ke kterým oprávnění mají - tj. v těchto případech k přímému budování vrtaných studní či vrtů pro tepelná čerpadla v souladu se stavebním a vodním zákonem (tzn. včetně územního řízení, stavebního řízení a řízení o nakládání s vodami nebo řízení o vydání povolení k některým činnostem, ještě před zahájením prací).

V současné době by se uvedená povinnost získání souhlasu vodoprávního úřadu dle konzultací s odborem geologie MŽP a vodoprávními úřady vztahovala celkem řádově na **několik tisíc případů ročně (podle odhadu cca 5 až 6 tisíc případů/rok)**. Počet by se u jednotlivých úřadů výrazně lišil v závislosti na celkovém počtu nově plánovaných vodních zdrojů či tepelných čerpadel v daném území. Po zavedení tohoto opatření však lze dle konzultací s odborem geologie MŽP, který provedl kvalifikovaný odhad na základě konzultací s náhodně vybranými vodoprávními úřady, předpokládat výrazný pokles případů vyžadujících vydání souhlasu k předmětným geologickým pracím **řádově na celkem cca stovky případů/rok**. Tento pokles by byl způsoben, jak již bylo popsáno tím, že řada firem by raději volila cestu přímého budování jímacích vrtů či vrtů pro tepelná čerpadla bez předchozí realizace průzkumných vrtů. Z konzultací s vodoprávními úřady vyplynulo, že administrativní zátěž spojená s vydáváním souhlasu ke geologickým pracím by byla obdobná jako u vydávání dosavadních ostatních souhlasů dle § 17 vodního zákona. Dle konzultací např. s ORP Strakonice (2016), činí administrativní zátěž na vydání souhlasu k vrtům pro využívání energetického potenciálu podzemních vod, z nichž se neodebírá nebo nečerpá

podzemní voda dle § 17 odst. 1 písm. g), **cca 2 až 3 hodiny** čistého času, v případě komplikovanějších případů se časová zátěž zvýší **o další cca 3 hodiny**. V případě vydání povolení ke geologickým pracím spojeným se zásahem do pozemku v záplavových územích a v ochranných pásmech vodních zdrojů dle § 14 odst. 1) písm. c), činí administrativní zátěž **cca 2 hodiny** čistého času, v případě komplikovanějších případů se časová zátěž zvýší **o další cca 1,5 hodiny**. Vydání souhlasu k navrhovaným geologickým pracím by mělo pro vodoprávní úřady být dle konzultací s odborem geologie MŽP (2015) časově obdobně náročné, jako vydání výše uvedených řízení. Lze tak odhadnout, že v případě navrhovaného vydání souhlasu ke geologickým pracím by časová zátěž na vydání 1 souhlasu činila **cca 2 až 6 hodin**.

Pro 10. platovou třídu pracovníka vodoprávního úřadu činí dle metodiky Ministerstva vnitra (2007) průměrné hodinové náklady na zaměstnance **300 Kč**. Administrativní náklady vodoprávních úřadů na vydání jednoho souhlasu tak lze odhadnout na **cca 600 až 1 800 Kč**. Pokud by dle předpokladů docházelo k vyřizování **max. cca 1 000** žádostí o vydání souhlasu ročně, vodoprávními úřady by se zvýšily administrativní náklady **o cca 600 000 až 1 800 000 Kč/rok** (viz tabulka 11). Pro celkový počet **cca 200** vodoprávních úřadů v ČR se tak jedná průměrně o náklady 1 vodoprávního úřadu **cca 3 000 až 9 000 Kč/rok** na vydávání souhlasů k předmětným geologickým pracím.

Tabulka 11: Odhad administrativních nákladů vodoprávních úřadů ORP na vydání souhlasu ke geologickým pracím

Odhadovaný roční počet žádostí o vydání souhlasu	1 000
Odhadovaná časová zátěž na vydání 1 souhlasu	2 až 6 hodin
Odhadovaná celková roční časová náročnost	2 000 až 6 000 hodin
Hodinové náklady dle Metodiky MV (2007)	300 Kč
Odhadované celkové roční administrativní náklady	600 tis. Kč až 1,8 mil. Kč
Odhadované celkové roční administrativní náklady pro 1 ORP	3 000 až 9 000 Kč

Zdroj: vlastní dle konzultací s ORP Strakonice, 2016, Odborem geologie MŽP, 2015, MV, 2007.

Přínosem navrhované varianty 1 je sjednocení postupu vodoprávních úřadů v přístupu k tomuto druhu geologických prací. Dle konzultací s ORP Strakonice (2015), v současné době dochází ke komplikacím a uplatňování připomínek **cca u 1/3 řízení** o vydání stavebního povolení k vodnímu dílu a v řízení o vydání povolení k nakládání s vodami, u kterých je žádáno o vybudování vodního díla z již existujícího průzkumného vrtu, který je deklarován jako výsledek geologických prací. U navržené varianty 1 se předpokládá, že výrazně ubude komplikovaných případů, které minimálně zdvojnásobují délku vedeného řízení. Navrženou variantou 1 tak lze předpokládat úsporu administrativní zátěže a nákladů vodoprávních úřadů např. na

odborné posudky či soudní spory, protože řešení sporných případů je mnohonásobně časově, organizačně i finančně náročnější a zahrnuje např. místní šetření, svolaná jednání, přerušení či zastavení řízení, odvolání, řízení o dodatečném povolení či odstranění stavby apod. Tento předpoklad platí i pro krajské úřady jako odvolací orgány.

V současné době nelze přesně komparovat předpokládaný nárůst administrativních nákladů vodoprávních úřadů ORP a předpokládané pozitivní dopady vzniklé z důvodu úspory administrativních nákladů na řešení komplikovaných případů. Za tímto účelem je proto nezbytné, aby MŽP přibližně po 2 letech od účinnosti navržené úpravy zákona provedlo přezkum účinnosti navrženého znění vodního zákona a vyhodnotilo reálné dopady na administrativní náklady vodoprávních úřadů ORP. O případné navýšení kvantifikovaných administrativních nákladů na vydávání předmětného souhlasu bude na základě zpětné vazby vodoprávních úřadů popř. na základě uvedeného přezkumu účinnosti vodního zákona požádáno na základě a v souladu s Usnesením Vlády České republiky ze dne 13. srpna 2007 č. 878, o Metodice stanovení plánovaných nákladů na výkon státní správy.

Sociální dopady

Navržená varianta 1 představuje zvýšené náklady pro objednatele prací a možné prodloužení termínů zhotovení práce. Při dodržení navrženého postupu však budou mít objednatelé ještě před započítáním prací oproti současnému stavu nesrovnatelně vyšší záruku, že geologické práce, ke kterým bude vydán souhlas vodoprávního úřadu, nevyvolají střety zájmů při jejich realizaci. Rovněž se výrazně zvýší pravděpodobnost, že při následných územních, stavebních a vodoprávních řízeních nedojde ke komplikacím, které v současné době často znamenají výrazné zdržení či nutnost od plánovaného vybudování vodního zdroje či tepelného čerpadla upustit.

Velmi pozitivní sociální dopady jsou spojené s úbytkem případů, na které dlouhodobě upozorňuje Veřejná ochránkyně práv a které souvisí se stížnostmi osob, které byly ovlivněny geologickými pracemi např. sousedů, aniž by bylo vodoprávním úřadem dopředu zvaženo, jakým způsobem může vrt zasáhnout do vodních poměrů.

Dopady na životní prostředí

Zcela zásadní je skutečnost, že dojde k výrazně pozitivnímu dopadu na životní prostředí tím, že střety zájmů budou řešeny ještě před vlastní realizací vrtů a ne až po případném (často nevratném) ovlivnění vodních poměrů. Tím, že bude zvýšena kontrola, zda bude průzkumné práce projektovat a řídit odborně způsobilá osoba, že bude možné posoudit průzkumný záměr ještě před provedením geologických prací a případně stanovit podmínky pro jejich realizaci, se výrazně sníží nebezpečí následného negativního ovlivnění podzemních vod především v pánevních oblastech např. propojením zvodnělých kolektorů, změnou hladin a proudění podzemní vody, přenosem znečištění apod.

1.7.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 12: Porovnání nákladů a přínosů variant

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
Varianta 0	současný stav	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
		-		Administrativní náklady MŽP na řešení sporných situací	***
		Podnikatelské subjekty			
				Možnost znevýhodnění některých firem zhotovitelů, které postupují v souladu s právními předpisy	***
		Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
				Náklady vodoprávních úřadů na ověřování, zda se jedná o průzkumnou geologickou práci a další řešení námitek a odvolání	***
		Sociální dopady			
				Riziko, že geologické práce vyvolají střety zájmů při jejich realizaci, na které dlouhodobě upozorňuje veřejný ochránce práv	****
		Životní prostředí			
		Nemožnost posouzení průzkumného záměru před realizací - výrazné zvýšení rizika dočasného nebo i trvalého negativního ovlivnění vodních poměrů	****		

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
Varianta 1	vodoprávní úřady vydávají souhlas ke geologickým pracím	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
		Úspora administrativních nákladů MŽP na řešení sporných situací	***	Náklady Mze a MŽP na doplnění vyhlášky	**
		Podnikatelské subjekty			
		Odstranění možnosti zvýhodnění některých firem zhotovitelů	***	Náklady zhotovitelů na žádost o vydání souhlasu vodoprávního úřadu	cca jednotky tisíc Kč/případ
		Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
		Snížení administrativních nákladů na řešení sporných případů pro vodoprávní a krajské úřady	***	Administrativní náklady vodoprávních úřadů na vydání souhlasu (cca stovky případů/rok)	cca 600 až 1 800 tis. Kč/rok, cca 3 až 9 tis. Kč/rok/1 vodoprávní úřad
		Sociální dopady			
		Snížení rizika, že geologické práce vyvolají střety zájmů při jejich realizaci, na které dlouhodobě upozorňuje veřejný ochránce práv	****	Vyšší náklady objednatelů prací	cca jednotky tisíc Kč/případ
		Životní prostředí			
		Provádění prací výhradně oprávněnou osobou	***		
Možnost posouzení průzkumného záměru před realizací - výrazné snížení nebezpečí poškození množství či kvality podzemních vod	****				

- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké

1.8 Návrh řešení

1.8.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

1. Varianta 1

2. Varianta 0

Za nejvhodnější řešení doporučujeme přijetí navrhované varianty 1. Při zachování současného stavu lze do budoucna předpokládat nárůst problémových případů, kterých je již v současné době značný počet (přerušování řízení, místní šetření, odvolání atd.) při vydávání stavebních povolení, povolení k nakládání s vodami nebo povolení k některým činnostem v případech, kdy žadatelé požadují přebudování vrtů

deklarovaných jako průzkumné na vodní díla nebo na vrty pro využití energetického potenciálu podzemních vod (tepelná čerpadla). Lze předpokládat i nárůst požadavků na náhradu škody a soudních sporů a případů negativního ovlivnění vodních poměrů. Návrh na doplnění § 17 vodního zákona o písmeno i), který obsahuje varianta 1, je veden téměř výhradně snahou zabránit negativnímu ovlivnění vodních poměrů. Současný stav, kdy jsou vrtné práce zaměřené na možnost následného odběru podzemní vody označovány za průzkumné práce, se v případě negativních dopadů v drtivé většině případů projeví ovlivněním vodních poměrů (poklesy hladin, znečištění podzemních vod, propojení zvodní apod.). Ke zjištění takto vzniklých problémů se vodoprávní úřady a dotčené osoby dostávají až následně, kdy už ovlivnění vodních poměrů nelze zabránit a často je nevratné. Rozhodující podíl na tomto stavu mají vrtné firmy, které často konají bez účasti hydrogeologů. Podíl hydrogeologů, jako osob s odbornou způsobilostí je neoddiskutovatelný. Není však primární a spočívá v tom, že práce provedené v rozporu s platnými předpisy ve svých odborných vyjádřeních částečně legitimizují, čímž často uvádí stavební a vodoprávní úřady v omyl. Přijetím varianty 1 by došlo k odstranění většiny problémů spojených s budováním průzkumných vrtů pro účely následného vybudování jímacích objektů podzemních vod nebo vrtů pro využívání energetického potenciálu podzemních vod (stavby či zařízení pro tepelná čerpadla).

Varianta 1 představuje pro vodoprávní úřady částečné zvýšení administrativní zátěže, nicméně se předpokládá, že by se vodoprávními úřady naopak snížil počet sporných případů, které vyžadují zvýšené administrativní nároky. Celkový dopad na administrativní náklady je proto nezbytné zpětně vyhodnotit v rámci přezkumu regulace. S připomínkovými místy zastupujícími vodoprávní úřady (zejm. SMOČR) bylo domluveno, že reálné administrativní a jiné dopady při výkonu státní správy navržené varianty 1 budou MŽP vyhodnoceny po 2 letech od účinnosti této novely a bude iniciováno případné navýšení příspěvku na výkon přenesené působnosti vodoprávními úřady.

Přijetí varianty 1 by nepředstavovalo výrazné zvýšení nákladů pro objednatele prací a podnikatelské subjekty. Varianta 1 by výrazně snížila možnost provádění průzkumných prací v rozporu s platnými předpisy a především by na minimum omezila možnost střetů zájmů, především ve smyslu negativního ovlivnění vodních poměrů.

Návrh změny obsažený ve variantě 1 je koncipován tak, že nebude představovat komplikaci pro provádění jiných geologických prací spojených se zásahem do pozemku jako např. inženýrsko-geologického průzkumu, geofyzikálního průzkumu apod., protože se vztahuje výhradně na ty práce, u nichž se předpokládá, že v případě pozitivního výsledku budou průzkumná díla přebudována v jímací objekty nebo na stavby či zařízení pro tepelná čerpadla. Navrhovaná varianta 1 byla předběžně konzultována s Českou asociací hydrogeologů, s pracovníky některých vodoprávních úřadů, správců povodí a s některými specializovanými firmami a rovněž reaguje na dlouhodobé požadavky Veřejného ochránce práv, který v dané oblasti požaduje sjednání účinné nápravy.

2 Posouzení možnosti zhoršení stavu záměrem dotčených vodních útvarů

2.1 Důvod předložení a cíle

2.1.1 Definice problému

Možnost posouzení zhoršení stavu vodního útvaru v rámci vydávání souhlasu či závazného stanoviska a udělení výjimky ze zhoršení stavu vodního útvaru vychází z implementace čl. 4.7 Rámcové směrnice a reflektuje požadavky Evropské komise (EK), které jsou momentálně řešeny jako vysoce problematické s několika ústředními orgány současně. Současný souhlas vodoprávního úřadu podle § 17 nebo závazné stanovisko podle § 104 odst. 9 vodního zákona není s ohledem na požadavky dostačující, neboť hodnocení má podle Rámcové směrnice a EK probíhat dvoufázově.

2.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

V současné době vodoprávní úřady při vydávání souhlasu ke stavbám, zařízením nebo činnostem, k nimž není třeba povolení podle vodního zákona, které však mohou ovlivnit vodní poměry, nemají za povinnost posoudit možnost zhoršení či nedosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu záměrem dotčeného útvaru povrchové nebo podzemní vody.

2.1.3 Identifikace dotčených subjektů

- a) Ministerstvo životního prostředí (MŽP);
- b) vodoprávní úřady na úrovni ORP posuzující ve správních řízeních možnost zhoršení či nedosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu záměrem dotčeného útvaru povrchové nebo podzemní vody;
- c) vodoprávní úřady na úrovni krajských úřadů rozhodující o výjimce ze zákazu zhoršení stavu vodních útvarů;
- d) správci povodí;
- e) žadatelé o souhlas vodoprávního úřadu, který je třeba ke stavbám, zařízením nebo činnostem, k nimž není třeba povolení podle vodního zákona, které však mohou ovlivnit vodní poměry.

2.1.4 Popis cílového stavu

Požadovaným stavem je nastavení možnosti dotčených orgánů ochrany vod v ČR dvoufázově posoudit, zda posuzovaným záměrem nedojde ke zhoršení stavu dotčeného vodního útvaru.

2.1.5 Zhodnocení rizika

Mezi hlavní riziko související se zachováním současného stavu patří nemožnost vodoprávních úřadů a správců povodí ex ante posoudit, zda by stavebním či jiným záměrem mohlo dojít ke zhoršení stavu vodního útvaru. Pokud bude zachován současný stav, rovněž nedojde k zajištění implementace požadavků čl. 4.7 Rámcové směrnice 2000/60/ES.

2.2 Návrh variant řešení

2.2.1 Varianta 0

Zachování současného znění zákona, kdy vodoprávní úřady nemají povinnost posoudit možnost zhoršení či nedosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu záměrem dotčeného útvaru povrchové nebo podzemní vody.

2.2.2 Varianta 1

Navrhovaná varianta 1 tedy předpokládá, že nejprve dojde k posouzení vodoprávním úřadem, zda se zhorší/nezhorší stav záměrem dotčeného vodního útvaru (nastaveno v rámci vydávání souhlasu či závazného stanoviska) a v případě možného zhoršení následuje možnost za striktně stanovených podmínek vydání výjimky, o které rozhoduje a kterou vydává vodoprávní úřad na úrovni KÚ. Bez udělené výjimky nelze posuzovaný záměr provést. Dvoufázová koncepce vychází z požadavků Rámcové směrnice. Krajské úřady se jeví jako nejvhodnějšími subjekty pro rozhodování o udělení výjimky, neboť je problematika je úzce provázána s procesem plánování, na kterém se krajské úřady podílí

2.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

2.3.1 Identifikace nákladů a přínosů

a) Varianta 0

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Zachováním současné situace nedojde k implementaci požadavků Rámcové směrnice 2000/60/ES.

Dopady na podnikatelské subjekty

Zachování současné situace nepředpokládá žádné sociální dopady.

Dopady na územní samosprávné celky (kraje, obce)

Zachování současné situace nepředpokládá žádné dopady na územní samosprávné celky.

Sociální dopady

Zachování současné situace nepředpokládá žádné sociální dopady.

Dopady na životní prostředí

Vodoprávní úřady nemají povinnost posoudit možnost zhoršení či nedosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu záměrem dotčeného útvaru povrchové nebo podzemní vody. Existuje tak riziko, že dojde k realizaci takového záměru, který ohrozí dosažení dobrého stavu vodního útvaru, popř. zhorší jeho současný stav, což je v rozporu s požadavky Rámcové směrnice, kterými je ČR zavázána.

b) Varianta 1

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Navrženou variantou 1 dojde k zajištění implementace požadavků Rámcové směrnice. Zároveň bude MZe ve spolupráci s MŽP muset na základě zmocnění v § 115 odst. 2 doplnit vyhlášku č. 432/2001 Sb. o náležitosti a podklady pro udělení výjimky a vydat

metodický pokyn, jakým způsobem mají vodoprávní úřady zhodnotit možnost zhoršení stavu vodních útvarů.

Navržená varianta 1 předpokládá, že správci povodí v rámci své činnosti poskytují stanoviska správců povodí pro možnost posouzení možnosti zhoršení či nedosažení dobrého stavu nebo ekologického potenciálu záměrem dotčeného vodního útvaru.

Dopady na podnikatelské subjekty

Navržená varianta 1 nepředpokládá dopady na podnikatelské subjekty.

Dopady na územní samosprávné celky (kraje, obce)

Navržená varianta 1 předpokládá, že vodoprávní úřad stručně na základě dostupných podkladů v rámci vydávání souhlasu či závazného stanoviska zhodnotí možnost zhoršení záměrem dotčeného vodního útvaru. V případě důvodného podezření na možnost zhoršení stavu dotčeného vodního útvaru vodoprávní úřad řízení přeruší a poučí žadatele o povolení o nutnosti požádat si o výjimku ze zhoršení stavu. Na základě žádosti o výjimku ze zhoršení stavu budou o udělení výjimky rozhodovat vodoprávní úřady KÚ.

Vodoprávní úřady KÚ zhodnotí možnost zhoršení stavu vodních útvarů a udělení výjimky na základě podkladů/dokladů, které budou doplněny ve vyhlášce č. 432/2001 Sb. Bude se jednat např. o stanovisko správce povodí, kteří se rovněž podílejí na procesu plánování v oblasti vod. Stanovisko správce povodí bude povinným podkladem pro udělení závazného stanoviska. Postup posuzování možnosti zhoršení stavu vodního útvaru v rámci souhlasů či závazných stanovisek bude dále rozveden v metodickém pokynu. V současné době nelze přesně odhadnout, v kolika případech se budou muset vodoprávní úřady zabývat možnou výjimkou. Dle odboru ochrany vod MŽP (2016) se předpokládá, že k potenciálnímu zhoršení a tedy vyřizování žádostí o výjimku bude docházet jen v malém počtu případů, jelikož by se pravděpodobně muselo jednat o rozsáhlý záměr typu velká vodní nádrž, jezová zdrž apod. Metodický pokyn a podklady, které budou mít vodoprávní úřady k dispozici, by měly minimalizovat negativní administrativní dopady na vodoprávní úřady.

Sociální dopady

Navržená varianta 1 nepředpokládá žádné sociální dopady.

Dopady na životní prostředí

Vodoprávní úřady dle navržené varianty 1 mají povinnost posoudit možnost zhoršení či nedosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu záměrem dotčeného útvaru povrchové nebo podzemní vody. Dojde tak k eliminaci rizika, kdy by realizací stavebního či jiného záměru, došlo k ohrožení dosažení dobrého stavu vodního útvaru, popř. zhoršení jeho stávajícího stavu. Pokud záměr skutečně vede ke zhoršení či nedosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu útvaru povrchových nebo podzemních vod, nelze ho povolit ani provést bez vodoprávním úřadem podmíněné výjimky.

2.3.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 13: Porovnání nákladů a přínosu variant

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení	
Varianta 0	Současný stav - vodoprávní úřady nemají povinnost posoudit možnost zhoršení či nedosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu záměrem dotčeného útvaru povrchové nebo podzemní vody	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty				
				Nezajištění implementace Směrnice 2000/60/ES	****	
		Podnikatelské subjekty				
		-		-		
		Územní samosprávné celky (obce, kraje)				
		-		-		
		Sociální dopady				
		-		-		
		Životní prostředí				
				Riziko, že dojde k realizaci takového záměru, který ohrozí dosažení dobrého stavu vodního útvaru, popř. zhorší jeho současný stav	** až ****	
Varianta 1	Posouzení vodoprávním úřadem, zda se zhorší/nezhorší stav záměrem dotčeného vodního útvaru a v případě možného zhoršení následuje možnost za striktně stanovených podmínek vydání výjimky	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty				
		Implementace Směrnice 2000/60/ES	****	Náklady Mze a MŽP na doplnění vyhlášky	**	
				Náklady správců povodí na stanoviska pro možnost posouzení zhoršení stavu vodního útvaru	** až ***	
		Podnikatelské subjekty				
		-		-		
		Územní samosprávné celky (obce, kraje)				
				AN vodoprávních úřadů ORP posuzují možnost zhoršení či nedosažení požadovaného stavu záměrem dotčeného vodního útvaru	** až ***	
				AN vodoprávních úřadů KÚ rozhodující o výjimce ze zákazu zhoršení stavu vodních útvarů	** až ***	
		Sociální dopady				
		-		-		
Životní prostředí						
		Eliminace rizika, kdy by realizace stavebního či jiného záměru ohrozila dosažení dobrého stavu vodního útvaru, popř. zhoršila jeho stávající stav	** až ****			

- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké

2.4 Návrh řešení

2.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

1. Varianta 1

2. Varianta 0

Navrženou variantou 1 dochází k nastavení možnosti dotčených orgánů ochrany vod v ČR dvoufázově posoudit, zda posuzovaným záměrem nedojde ke zhoršení stavu dotčeného vodního útvaru a tedy k implementaci požadavků Rámcové směrnice 2000/60/ES. Návrh komplexního řešení výjimky podle Rámcové směrnice byl s dotčenými subjekty diskutován a vypořádán bez rozporů.

3 Novelizace ustanovení týkající se odpadních vod ve vodním zákoně a závadných a nebezpečných látek

3.1 Důvod předložení a cíle

3.1.1 Definice problému

V souvislosti s přijatou novelou zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a změnou pohledu na odpadní vody jakožto odpad, a na základě jednání MŽP s Ministerstvem zemědělství, byla definována potřeba úpravy § 38 vodního zákona, jež některé odpadní vody, které novelizací zákona přešly pod režim odpadů, opět převede do režimu odpadních vod v rámci vodního zákona a upraví související ustanovení.

Jedná se zejména o úpravu současného znění týkajícího se akumulace odpadních vod v bezodtokových jímkách a jejich likvidace. Současné znění ustanovení § 38 odst. 6 zákona obsahuje obecné vymezení způsobu likvidace odpadních vod v bezodtokových jímkách a prokazování těchto povinností majitele této jímky včetně stanovení sankčního ustanovení za porušení těchto povinností. Takto definovaná povinnost představuje interpretační nejasnosti výkladu dotčené části vodního zákona.

Dále se z pohledu MŽP a vodního zákona jeví jako vhodné sjednotit náhled na směsi srážkové a odpadní vody odváděné jednotnou kanalizací ve vodním zákoně a v zákoně o vodovodech a kanalizacích.

V § 38 odst. 7 zákona je vypouštění odpadních vod do vod podzemních umožněno jen pro jednotlivé stavby. Praxe však ukazuje, že tento způsob vypouštění by byl za předpokladu zajištění dostatečného stupně vyčištění odpadních vod tak, jak předpokládá připravovaná novela Nařízení vlády č. 416/2010 Sb., pro určité lokality s vysokou zranitelností nebo neexistencí povrchových vod, vhodný i pro likvidaci odpadních vod z části nebo celé obce.

V návaznosti na požadavky evropské legislativy je dále nutné rozšířit § 16 zákona o zvlášť nebezpečné závadné látky nebo prioritní nebezpečné látky, u kterých Směrnice 2000/60 ES požaduje ukončení jejich vnosu do životního prostředí.

Novela rovněž reflektuje na dlouhodobou snahu MŽP o regulaci provozu odlehčovacích komor jednotné kanalizace. V současné době jsou vody odlehčovacích komor jednotné kanalizace vyloučeny z vod odpadních a z jednotné kanalizace jsou vypouštěny odpadní vody bez jakékoliv fungující regulace. Současnou neexistencí jasných podkladů pro stanovení podmínek na vypouštění vod z oddělovačů jednotné

kanalizace do povrchových vod dochází k negativnímu vlivu na povrchové toky díky neregulovanému vypouštění nečištěných odpadních vod. To, že byly vody z odlehčovacích komor jednotné kanalizace vyloučeny z vod odpadních, je z hlediska MŽP shledáno jako nepřijatelné, protože aktuální znění § 38 odst. 2 vodního zákona jasně hovoří o srážkových vodách z dešťových oddělovačů. V jednotné kanalizaci beze všech pochybností je voda odpadní a na výstupu z ní, což je odlehčovací komora, nemůže tedy být nic jiného. Oddělovače jsou i přímo před ČOV, kde je odpadní voda odvedena kanalizací bez čištění a často s minimálním ředěním vypouštěna do povrchového toku.

3.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

S ohledem na novelu zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech vznikají nejasnosti mezi definicí odpadu dle zákona o odpadech a odpadní vodou pro účely vodního zákona. Nejasnosti vznikají i při stanovení toho, kdy je možné považovat srážkovou vodu za vodu odpadní a kdy nikoliv.

Dle současného znění § 38 odst. 6 vodního zákona má majitel bezodtokové jímky povinnost zajistit likvidování akumulovaných odpadních vod a na výzvu vodoprávního úřadu nebo ČIŽP prokázat jejich zneškodňování. Zákon dále nespecifikuje způsob a prokazování likvidace takovýchto odpadních vod.

V § 38 odst. 7 zákona je vypouštění odpadních vod do vod podzemních umožněno jen pro jednotlivé stavby. Pro soubory staveb např. část obce nelze tento způsob vypouštění odpadních vod povolit.

Dle současného znění zákona není nutné k vypouštění odpadních vod s obsahem prioritní nebezpečné látky do kanalizace povolení vodoprávního úřadu.

V současné době jsou vody z odlehčovacích komor jednotné kanalizace vyloučeny z vod odpadních a z jednotné kanalizace jsou vypouštěny odpadní vody bez jakékoliv fungující regulace, což má za následek neregulované zatěžování povrchových toků nečištěnými vodami.

3.1.3 Identifikace dotčených subjektů

- a) Ministerstvo životního prostředí (MŽP);
- b) Ministerstvo zemědělství (MZe);
- c) Česká inspekce životního prostředí
- d) vodoprávní úřady ORP i KÚ;
- e) subjekty vypouštějící odpadní vodu do vod povrchových nebo podzemních;
- f) provozovatelé čistíren odpadních vod;
- g) subjekty, akumulující odpadní vody v bezodtokové jímce;
- h) subjekty oprávněné k manipulaci s odpadními vodami;
- i) majitelé staveb vypouštějící odpadní vody neobsahující nebezpečné závadné látky nebo zvlášť nebezpečné závadné látky popř. prioritní nebezpečné látky.

3.1.4 Popis cílového stavu

Požadovaným stavem pro navrhovanou úpravu vodního zákona je především upřesnění definice odpadní vody a ostatních ustanovení § 38 vodního zákona s ohledem na dosažení větší ochrany jakosti vod, včetně vyjasnění způsobu likvidace odpadních vod akumulovaných v bezodtokových jímkách. Dále umožnit vypouštění odpadních vod do vod podzemních pro soubory staveb např. část obce, v případech kde je tento způsob z hlediska ochrany vod vhodnější než vypouštění do vod povrchových.

Požadovaným stavem dále v návaznosti na požadavky evropské legislativy doplnění vodního zákona o prioritní nebezpečné látky, u kterých Směrnice 2000/60 ES požaduje ukončení jejich vnosu do životního prostředí.

Cílovým stavem úpravu znění vodního zákona ve vztahu k odlehčovacím komorám je nastavení možné regulace technických požadavků pro jejich stavbu a provoz, jelikož v současné době jsou vody odlehčovacích komor jednotné kanalizace vyloučeny z vod odpadních a z jednotné kanalizace jsou vypouštěny odpadní vody zatěžující povrchové vody bez jakékoliv fungující regulace.

3.1.5 Zhodnocení rizika

Z nejasného vymezení odpadní vody pro účely vodního zákona vyplývají interpretační nejasnosti a riziko nejednoznačně nastavených povinností pro jednotlivé dotčené osoby. V případech likvidace odpadních vod z bezodtokových jímek mají identifikované problémy současného znění § 38 potenciál k nežádoucímu chování majitelů těchto jímek a nezajišťování požadovaného odstraňování odpadních vod. Zároveň v případě, že nebude ve vodním zákoně upraveno zneškodňování odpadních vod z bezodtokových jímek, automaticky jejich zneškodňování spadne do režimu jiného zákona. Dále nemožnost vypouštění odpadních vod do vod podzemních ze souborů staveb např. části obce limituje možnosti odkanalizování malých obcí či částí obcí v místech, kde není možnost vypouštět vyčištěné odpadní vody do vod povrchových.

Riziko současného stavu souvisí dále také s nezajištěním implementace Směrnice 2000/60/ES v oblasti regulace nakládání s odpadními vodami obsahujícími prioritní nebezpečné látky.

Při zachování současného stavu budou i nadále vody odlehčovacích komor jednotné kanalizace vyloučeny z vod odpadních a z jednotné kanalizace tak i nadále budou do povrchových vod vypouštěny odpadní vody bez dostatečně fungující regulace.

3.2 Návrh variant řešení

3.2.1 Varianta 0

Zachování současného znění ustanovení vodního zákona.

3.2.2 Varianta 1

Navrhovanou variantou 1 se předpokládá upřesnění znění § 38 odst. 1 definující pojem odpadní vody tak, aby došlo k lepšímu odlišení odpadu a odpadní vody pro účely vodního zákona.

Dále navrhovaná varianta 1 upřesňuje znění § 38 odst. 5 a 6 ve smyslu stanovení způsobu nakládání s obsahem jímek, kdy ten kdo akumuluje splaškové odpadní vody vznikající převážně jako produkt lidského metabolismu a činností v domácnostech a neobsahující nebezpečné závadné látky v bezodtokové jímce, je povinen zajišťovat jejich zneškodňování odvozem oprávněnou osobou na čistírnu odpadních vod. Navržené ustanovení pouze precizněji definuje povinnost, která je již v platném zákoně obsažena (§ 38 odst. 6). Dochází tak k jasnému definování způsobu zneškodňování odpadních vod z jímek v souladu s vodním zákonem.

Doplněno je i znění § 5 odst. 3 a § 38 odst. 3 ve smyslu stanovení možností nakládání s odpadními vodami v gesci vodního zákona, tj. vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních po jejich náležitém vyčištění nebo jejich akumulace v bezodtokové jímce s následným vývozem odpadní vody na čistírnu odpadních vod.

Do § 38 odst. 7 zákona je dále doplněna možnost vypouštění odpadních vod do vod podzemních i pro likvidaci odpadních vod z několika územně souvisejících bydlení se současným denním omezením povoleného množství odpadní vody, jež je takto možno likvidovat.

Do § 16 a navazujícího § 39 a přílohy 1 zákona je v souladu s požadavky evropské legislativy doplněno ustanovení týkající se vypouštění odpadních vod, v nichž lze mít důvodné za to, že obsahují jednu nebo více prioritních nebezpečných látek. Na základě navržené varianty 1 se zakotvuje povinnost vodoprávních úřadů KÚ vydávat povolení k vypouštění odpadních vod obsahující prioritní nebezpečných látek do kanalizace. Do § 39 odst. 12 vodního zákona je dále doplněno upřesnění, že při příkrmování ryb krmivy rostlinného původu není třeba výjimka z použití závadných látek v případě, že množství podávaných krmiv bylo rybí obsádkou zkonzumováno tak, aby nedošlo k rozkladu krmiv a s tím spojenému zhoršení jakosti vod.

Dle návrhu novely předmětných ustanovení vodního zákona týkajících se odlehčovacích komor je zrušena výjimka, že se za odpadní vody se nepovažují srážkové vody z dešťových oddělovačů, pokud oddělovač splňuje podmínky, které stanoví vodoprávní úřad v povolení. Na základě reflexe připomínek zejména MZe a SMOČR je navrhováno, aby povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami nebylo k účinnosti této novely vodního zákona požadováno k vypouštění odpadních vod z odlehčovacích komor jednotné kanalizace do vod povrchových, nicméně je zároveň s dotčenými subjekty dojednaným přechodným obdobím počítaným od účinnosti vyhlášky podle § 15 odst. 11 vodního zákona, nejdéle však s obdobím zakotveným v přechodném ustanovení. Je navrhováno, že po tomto přechodném období již povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami nebude třeba k vypouštění odpadních vod z odlehčovacích komor jednotné kanalizace do vod povrchových, pouze pokud jsou odpadní vody vypouštěny v souladu s podmínkami pro provoz odlehčovacích komor stanovenými ve stavebním povolení vodoprávního úřadu. Je navrhováno, aby technické požadavky pro stavbu a návazný

provoz odlehčovacích komor jednotné kanalizace stanovilo Ministerstvo zemědělství vyhláškou vydávanou podle zákona o vodovodech a kanalizacích.

3.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

3.3.1 Identifikace nákladů a přínosů

a) Varianta 0

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Zachováním současného stavu má negativní dopady na požadované chování dotčených subjektů zejména z důvodu interpretačních nejasností dotčené části vodního zákona a nejednoznačného definování pojmu odpadní vody.

Dopady na podnikatelské subjekty

Zachování současného stavu může mít potenciální negativní dopady na podnikatelské subjekty v případě, že na odpadní vody (např. odpad z jímek) bude nahlíženo jako na odpad. Náklady na likvidaci odpadu jsou obecně vyšší než na likvidaci odpadních vod.

Dopady na územní samosprávné celky (kraje, obce)

Zachováním současného stavu má potenciálně negativní dopady na administrativní a kontrolní činnost vodoprávních úřadů z důvodu interpretačních nejasností při definování pojmu odpadní vody.

Sociální dopady

Zachováním současného stavu se nepředpokládají významné sociální dopady.

Dopady na životní prostředí

Obecné a nejednoznačné vymezení způsobu likvidace odpadních vod v bezodtokových jímkách a jeho prokazování včetně chybějícího sankčního ustanovení za porušení povinností způsobuje značné interpretační nejasnosti a větší míru praktických pokusů o nedodržování původních záměrů dotčeného ustanovení vodního zákona. Zachování současného stavu zůstane zachováno velmi vysoké riziko likvidace odpadních vod nežádoucím způsobem ohrožujícím jakost vod.

Nemožnost v některých případech vypouštět odpadní vody do vod podzemních může mít negativní dopady na citlivé recipienty odpadních vod, kdy může vypouštěním odpadních vod docházet k negativním dopadům na životní prostředí, např. nadměrné eutrofizaci.

Neexistence jasných podkladů pro stanovení podmínek na vypouštění vod z oddělovačů jednotné kanalizace do povrchových vod má negativní vliv ve smyslu neregulovaného zatěžování povrchových toků nečištěnými vodami.

b) Varianta 1

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Navrhovaná varianta 1 má pozitivní dopady na rozhodování jednotlivých subjektů z důvodu vyjasnění interpretačních nejasností ve smyslu definování pojmu odpadní vody.

Navrhovaná varianta 1 předpokládá zmocnění MZe vyhláškou (vydávanou podle zákona o vodovodech a kanalizacích) stanovit způsob stanovení podmínek a náležitosti povolení vypouštění odpadních vod z oddělovačů jednotné kanalizace do povrchových vod.

Navrhovaná varianta 1 také implementuje požadavky Směrnice 2000/60/ES.

Dopady na podnikatelské subjekty

Omezení maximálního povoleného množství odpadních vod, jež může být vypouštěno do podzemních vod, souvisí s nově zavedenou možností vypouštění odpadních vod z několika územně souvisejících staveb a není pro jednotlivé stavby omezující (odpovídá cca 200 EO).

Doplněným upřesněním podmínek pro aplikaci krmiv rostlinného původu prováděných na rybníku se nepředpokládají dopady na podnikatelské subjekty. Dochází pouze k upřesnění, že subjekty musí podávat rybí obsádce takové množství krmiv, aby bylo rybí obsádkou zkonsumováno a nedošlo tak k rozkladu krmiv. Z konzultací s dotčenými subjekty vyplynulo, že takovéto chování je v souladu se zavedenou rybníkářskou praxí a jiné by bylo proti pro subjekty ekonomicky neracionální.

Úprava vypouštění vod z odlehčovacích komor jednotné kanalizace má umožnit, aby v případě, že budou splněny podmínky, nemusely být na tyto vody plně aplikovány požadavky pro vypouštění odpadních vod do vod povrchových tj. nutnost povolení k nakládání s vodami, limity apod. Navržená varianta 1 úpravy podmínek pro stavbu a provoz odlehčovacích komor byla diskutována s dotčenými subjekty (zejm. MZe, SMOČR) a navržena tak, aby upřesnění podmínek pro vypouštění vod z oddělovačů jednotné kanalizace minimalizovalo investiční a provozní náklady provozovatelů vodohospodářské infrastruktury, které by znamenaly potenciální negativní dopady do cen pro stočné. Za tímto účelem je také navržena odložená účinnost předmětného ustanovení vodního zákona.

Dopady na územní samosprávné celky (kraje, obce)

Navrhovanou úpravou povinností majitele bezodtokových jímek akumulující splaškovou odpadní vodu lze předpokládat pozitivní dopady na kontrolní činnost vodoprávních úřadů v případě kontroly daného subjektu.

Možnost limitovaného vypouštění odpadních vod z několika územně souvisejících staveb umožní vybudování centrální ČOV i v některých oblastech bez vhodného recipientu povrchových vod.

Na základě navržené varianty 1 se dále nově zakotvuje povinnost vodoprávních úřadů na úrovni krajských úřadů vydávat povolení k vypouštění odpadních vod, v nichž lze mít důvodně za to, že mohou obsahovat jednu nebo více prioritních nebezpečných látek, do kanalizace. Dle konzultací s odborem ochrany vod (2015) lze předpokládat, že nová povinnost bude vodoprávní úřady KÚ administrativně zatěžovat **v cca**

desítkách případů ročně a bude se jednat o činnost, kterou jsou vodoprávní úřady kapacitně schopny vykonávat v rámci současné agendy. Navržená kompetence byla s KÚ diskutována a akceptována v navržené variantě 1.

Vodoprávní úřady budou stanovovat ve stavebním povolení podmínky pro provoz odlehčovacích komor. Pro vypouštění odpadních vod z oddělovačů jednotné kanalizace do povrchových vod by měl vodoprávní úřad stanovovat podmínky povolením již nyní. Vyhláškou, která v souladu se zmocněním uvedeným v zákoně o vodovodech a kanalizacích stanoví technické požadavky pro stavbu a provoz odlehčovacích komor jednotné kanalizace, se jen upřesní rozsah podmínek a způsob jejich stanovení. Předpokládá se, že existující povolení bude třeba novelizovat v rámci běžné činnosti vodoprávních úřadů.

Sociální dopady

Navrhovaná varianta 1 jasně upřesňuje a specifikuje stávající povinnosti majitelů bezodtokových jímek, kteří jsou dle současného znění zákona povinni zajišťovat jejich zneškodňování tak, aby nebyla ohrožena jakost povrchových nebo podzemních vod. Dle navrhovaného znění zákona je vlastník jímky povinen zajišťovat zneškodňování těchto odpadních vod odvozem na čistírnu odpadních vod prostřednictvím provozovatele čistírny odpadních vod nebo oprávněné osoby podle živnostenského zákona, která má uzavřenu platnou smlouvu s provozovatelem čistírny odpadních vod na odběr a zneškodnění odpadních vod z bezodtokových jímek. Vlastník jímky je tuto likvidaci povinen na vyžádání vodoprávního úřadu nebo ČIŽP prokázat předložením účetních nebo jiných dokladů o vývozu odpadních vod, ze kterých bude patrné množství vyvezené odpadní vody, datum vývozu, název osoby, jež odpadní vodu odebrala a název čistírny, kde bude odpadní voda zneškodněna. Za řádnou likvidaci převzaté odpadní vody již zodpovídá oprávněná osoba. Cena za odvoz odpadní vody z jímky včetně likvidace odpadní vody na ČOV je vždy násobkem běžné ceny pro stočné a je závislá na místních podmínkách – ceně služby, vzdálenosti od ČOV, lokality apod. Navrhovaná varianta 1 nepředpokládá z důvodu upřesnění již právně zakotvené povinnosti zvýšení nákladů na zajištění zneškodňování akumulovaných splaškových odpadních vod v bezodtokových jímkách v případech, kdy je již odvoz a likvidace odpadních vod z jímek realizována v souladu se současnými požadavky vodního zákona. Tam kde tomu tak není, vznikne výše uvedeným upřesněním a následnou možností kontroly tlak na změnu chování majitelů jímek a lze předpokládat zvýšené náklady zejména pro menší obce bez vlastní ČOV na zajištění odvozu odpadních vod na ČOV, která je schopna tyto odpadní vody likvidovat. Ke zmírnění těchto potenciálně negativních dopadů by mělo sloužit zvýšení informovanosti občanů o stávajících povinnostech ohledně způsobu likvidace odpadních vod z jímek. Zároveň MŽP aktivně připravuje projekt "Chytrá obec", který by měl do budoucna zajistit stabilní příjem malých obcí pro zajištění v daném místě adekvátního zneškodňování odpadních vod. Tento projekt je cestou, jak nejen veřejnost "informovat", ale i navrhnout obcím konkrétní řešení a financování předmětných povinností zneškodňovat odpadní vody z bezodtokových jímek.

Dopady na životní prostředí

Navrhovaná varianta 1 předpokládá pozitivní vliv na ochranu jakosti vod vlivem zajištění řádné likvidace splaškových odpadních vod akumulovaných v bezodtokových jímkách. Lze předpokládat, že upřesněním způsobu likvidace takto akumulovaných odpadních vod jejich odvozem na ČOV dojde k zásadnímu snížení rizika plynoucího z likvidace těchto odpadních vod nežádoucím způsobem ohrožujícím jakost vod. Reálně se také zvyšuje vymahatelnost této povinnosti pro vodoprávní úřady nebo ČIŽP.

Vypouštění odpadních vod do vod podzemních může v některých případech vyřešit problém s citlivým recipientem povrchových vod, kam není možné odpadní vody vypouštět bez jejich výrazného negativního ovlivnění vlivem např. vzniku nadměrné eutrofizace. Limitované vypouštění odpadních vod do vod podzemních může být v těchto případech řešením, jež minimalizuje negativní vliv odpadních vod na vodní útvary a mít pozitivní vliv na životní prostředí.

Upřesnění podmínek pro vypouštění vod z oddělovačů jednotné kanalizace se zvýší transparentnost množství znečištění, jež se dostává do povrchových vod bez jakékoliv regulace a umožní tlak na snížení množství odlehčovaných vod.

3.3.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 14: Porovnání nákladů a přínosu variant.

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení	
Varianta 0	současný stav	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty				
				Interpretační nejistoty definice odpadní vody	*až****	
		Podnikatelské subjekty				
				Vyšší náklady na likvidaci odpadu oproti likvidaci odpadních vod	*až***	
		Územní samosprávné celky (obce, kraje)				
				Interpretační nejistoty definice odpadní vody	**	
		Sociální dopady				
			-		-	
		Životní prostředí				
				Obecné a nejednoznačné vymezení způsobu likvidace odpadních vod v bezodtokových jímkách	**až****	
				Nemožnost v některých případech vypouštět odpadní vody do vod podzemních	*až***	
				Neexistence jasných podkladů pro stanovení podmínek na vypouštění vod z oddělovačů jednotné kanalizace	** až ****	

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
Varianta 1	Dochází k upřesnění definice pojmu odpadní voda a způsobů likvidace odpadních vod podle vodního zákona	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
		Vyjasnění interpretačních nejasností definice odpadní vody	*až***	Administrativní náklady MZe na vydání vyhlášky	***
		Implementace Směrnice 2000/60/ES	****		
		Podnikatelské subjekty			
		Nižší náklady na likvidaci odpadní vody oproti likvidaci odpadu	*až***	Investiční a provozní náklady provozovatelů vodohospodářské infrastruktury z důvodu legislativní úpravy vypouštění vod z odlehčovacích komor jednotné kanalizace	** až ****
		Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
		Vyjasnění interpretačních nejasností a pozitivní dopady na kontrolní činnost vodoprávních úřadů	*až***	Novelizace povolení k vypouštění odpadních vod	***
		Možnost limitovaného vypouštění odpadních vod ze souboru staveb pro bydlení	***	AN vodoprávních úřadů KÚ na vydávání povolení k vypouštění zvláště nebezpečných závadných nebo prioritních nebezpečných látek	**
		Sociální dopady			
				Náklady na zajištění zneškodňování akumulovaných splaškových odpadních vod v bezodtokových jímkách	** až ****
		Životní prostředí			
		Upřesnění podmínek pro vypouštění vod z oddělovačů jednotné kanalizace	**až****		
		Zajištění řádné likvidace splaškových odpadních vod z bezodtokových jímek	**až****		
Možnost v některých případech vypouštět odpadní vody do vod podzemních	*až***				
- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké					

3.4 Návrh řešení

3.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

1. Varianta 1

2. Varianta 0

Varianta 1 představuje významné formulační zpřesnění současného znění § 38 vodního zákona s ohledem na požadovaný záměr vodního zákona. Dochází k upřesnění definice pojmu odpadní voda a způsobů likvidace odpadních vod podle vodního zákona. Navrhované řešení předpokládá pozitivní dopady na kontrolní činnost zejména ČIŽP a vodoprávních úřadů a předpokládá pozitivní dopady na životní prostředí. Zároveň za předpokladu, že subjekty dodržují současné znění vodního zákona, neznamená navržená varianta 1 prakticky žádné zvýšení regulace. Navržené ustanovení týkající se zneškodňování odpadních vod z bezodtokových jímek pouze precizněji definuje povinnost, která je již v platném zákoně obsažena. Možnost limitovaného vypouštění odpadních vod z několika územně souvisejících staveb navíc umožní obcím vybudování centrální ČOV i v některých oblastech bez vhodného recipientu povrchových vod. Dále je navrženo komplexní řešení problematiky odlehčovacích komor, které upravuje problematiku jak vodních děl, mezi která odlehčovací komory patří, tak vypouštění odpadních vod, které z odlehčovacích komor odtékají. Návrh komplexního řešení odlehčovacích komor vychází z jednání s připomínkovými místy a není rozporován SMOČR. Jeho implementace je však závislá na MZe ve smyslu zpracování vyhlášky, která by měla zakotvit technické požadavky na odlehčovací komory a na jejich provoz a podmíněná navrženým přechodným ustanovením, které váže osvobození od poplatku za vypouštění odpadních vod (do r. 2022) právě na splnění požadavků daných touto vyhláškou. Zakotvení technických požadavků na odlehčovací komory a na jejich provoz a následná postupná harmonizace stávajícího nevyhovujícího stavu s těmito požadavky je nezbytnou podmínkou pro přechodné zmírnění požadavků na vypouštění odpadních vod z odlehčovacích komor.

4 Užívání povrchových vod k plavbě - Speciální servisní zařízení jako součást vodní cesty

4.1 *Důvod předložení a cíle*

4.1.1 Definice problému

Součástí vodní cesty je mimo jiné „speciální servisní zařízení“, tj. zařízení, ke kterému je možné s lodí přijet a načerpat pohonné hmoty, odčerpat odpadní či nádní vody, načerpat vodu pitnou či užitkovou, vyhodit odpadky. Tato zařízení jsou součástí vodní cesty dle přílohy č. 1 k zákonu č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě. Vodní zákon v současnosti vymezuje umístění takovýchto zařízení, a to tak, že mohou být jen součástí přístavu. Ředitelství vodních cest si klade za cíl vybudovat takováto zařízení v rámci stávajících vodních cest v ČR tak, aby bylo možno s plavidlem v souladu s právní úpravou, bezpečně a ekologicky provést servisní činnost právě i mimo přístav.

Změnou zákona č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, došlo k vymezení pojmu „přístav“, a v současnosti je v ČR přístavů pouze cca 10, přičemž tyto nejsou rovnoměrně umístěny na vodních cestách v ČR (celková délka vodních cest – cca 600

km). Současná legislativa tak umožňuje postavení servisních zařízení pouze v přístavu, kterých je v rámci ČR velmi málo a nedokáže pokrýt poptávku po servisních činnostech plavidlům. Umožněním výstavby "speciálních servisních zařízení" mimo přístav by bylo možné vybudovat síť těchto zařízení, které budou moci uživatelé plavidel využívat.

4.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Zákon č. 114/1995 Sb. o vnitrozemské plavbě v příloze č. 1:

Součástí vodní cesty je:

11. speciální servisní zařízení určené k zásobování lodí pohonnými hmotami a odčerpáváním odpadních vod z plavidel.

Zákon č. 254/2001 Sb. vodní zákon v § 7:

(4) Přečerpávání odpadních vod nebo závadných látek z plavidel a zásobování plavidel pohonnými nebo provozními hmotami mimo přístavy je zakázáno, pokud jejich objem je v jednotlivých případech větší než 50 litrů nebo pokud tyto činnosti nezabezpečuje obslužná loď.

Nejvýznamnějším právním předpisem, který stanovuje základní právní úpravu provozování čerpacích stanic pohonných hmot, je zákon 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách). Regulační prvky provozování stanic jsou obsaženy v jeho § 5 (Prodej a výdej pohonných hmot).

Čerpací stanice, která je stavbou, musí splňovat požadavky stanovené zvláštními právními předpisy, a to zejména zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákonem č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, zákonem č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, zákonem č. 350/2011 Sb., o chemických látkách a chemických směsích a o změně některých zákonů (chemický zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákonem č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými směsmi a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií), zákonem č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákonem č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů, zákonem č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, vyhláškou č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, v platném znění, vyhláškou č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb, a vyhláškou č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, v platném znění.

Dále jsou uvedeny technické normy, které je třeba dodržet v projektu a při provozování „speciálních servisních zařízení“:

ČSN 73 6060 Čerpací stanice pohonných hmot.

ČSN 65 0201 Hořlavé kapaliny - Prostory pro výrobu a manipulaci

ČSN 65 0202 Hořlavé kapaliny - Plnění a stáčecí výdejní čerpací stanice.

ČSN EN 14125 (699125) - Termoplastické a pružné kovové potrubí pro podzemní instalace u benzínových čerpacích stanic

ČSN EN 12285-1 - Horizontální jedno- a dvouplášťové nádrže pro podzemní skladování hořlavých a nehořlavých kapalin, vodě nebezpečných

ČSN EN 13012 (699112) - Benzínové čerpací stanice - Konstrukce a provoz výdejních pistolí

ČSN EN 13616 (699116) - Zabezpečovací zařízení proti přeplnění stabilních nádrží na kapalná ropná paliva

ČSN EN 13617-1 Benzinové čerpací stanice

ČSN EN 590 (656506) - Motorová paliva — Motorové nafty — Technické požadavky a metody zkoušení.

ČSN 65 6500 (656500) — Motorová paliva — Podmínky skladování a doporučené doby použitelnosti motorových paliv

ČSN 65 0202 — Pravidelné roční kontroly technologických zařízení čerpacích stanic se řídí Hořlavé kapaliny — Plnění a stáčení — Výdejní čerpací stanice.

ČSN 75 3415 (753415) — Ochrana vody před ropnými látkami.

4.1.3 Identifikace dotčených subjektů

- a) Ministerstvo životního prostředí (MŽP);
- b) Ministerstvo dopravy (MD);
- c) Ředitelství vodních cest České republiky (ŘVC ČR);
- d) Vodoprávní a stavební úřad: budou vydávat stanoviska pro povolení stavby dle zákona č. 183/2006 Sb. - může být na úrovni obecní i krajské;
- e) Státní plavební správa – stanovisko správce vodní cesty - souhlas se záměrem;
- f) Státní podniky Povodí - stanovisko správce vodního toku - souhlas se záměrem;
- g) Dotčený orgán ochrany ŽP (krajský úřad, MŽP): stanovisko orgánu ochrany přírody podle § 45i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., stanovisko z hlediska zák. č.100/2001 Sb., proces EIA.

4.1.4 Popis cílového stavu

Cílem změny zákona je umožnění výstavby servisních center v určených lokalitách, a to tak, aby byla uspokojena poptávka po čerpání pohonných hmot a zároveň zaručena ochrana životního prostředí.

4.1.5 Zhodnocení rizika

Výstavbou speciálních servisních zařízení dojde k omezení přečerpávání odpadních vod nebo závadných látek z plavidel a zásobování plavidel pohonnými nebo provozními hmotami mimo přístav do objemu 50 litrů, což je vodním zákonem nyní povoleno. Použití speciálních servisních zařízení bude zajišťovat z pohledu ochrany vod bezpečný způsob, jak servisní činnosti provádět v souladu s relevantními technickými normami, právními předpisy a povolovacím rozhodnutím, dle kterých musí být speciální servisní zařízení projektováno a provozováno.

4.2 Návrh variant řešení

4.2.1 Varianta 0

Varianta 0 předpokládá zachování současného stavu, který umožňuje postavení servisních zařízení pouze v přístavu.

4.2.2 Varianta 1

Navržená varianta 1 předpokládá zakotvení pojmu „speciální servisní zařízení“ do vodního zákona s odkazem na zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů. Navržené doplnění § 7 odst. 3 a 4 vodního zákona zohlední, že kromě přístavů a speciálních lodí (označovaných zákonem jako „obslužní loď“) je možné zásobování plavidel pohonnými a provozními hmotami a odstraňování odpadních vod nebo závadných látek z plavidel také pomocí „speciálních stabilních zařízení“. Tato speciální servisní zařízení mohou zásobovat plavidla i odstraňovat odpadní vody nebo závadné látky zcela srovnatelným a vůči ochraně povrchových nebo podzemních vod analogickým způsobem jako obslužní loď, přičemž tato činnost nemusí být prováděna v přístavu. Provoz těchto zařízení by zajišťovalo Ředitelství vodních cest ČR.

4.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

4.3.1 Identifikace nákladů a přínosů

a) Varianta 0

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Zachování současného stavu nepředpokládá dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty.

Dopady na podnikatelské subjekty

V případě, že nedojde ke změně v platném znění vodního zákona, nebude vyřešen problém vyskytující se v platné právní úpravě, v níž je definováno „speciální servisní zařízení“ jako součást vodní cesty, nicméně není umožněno tato zařízení vystavět v místech mimo přístav. Ve významném množství případů bude dle MD (2016) nadále docházet k samostatné výměně/přečerpání pohonných či odpadních vod uživateli plavidel na jakémkoliv místě vodní cesty (do 50 litrů), což nepovažujeme za komfortní pro provozovatele plavidel.

Dopady na územní samosprávné celky (kraje, obce)

Zachováním současného stavu nepředpokládá dopady na územní samosprávné celky.

Sociální dopady

Zachováním současného stavu se nepředpokládají významné sociální dopady.

Dopady na životní prostředí

Dle konzultací s MD (2016) lze při zachování současného stavu očekávat zvýšené nároky na ochranu vodních ekosystémů, jejich monitoring a obnovu původního stavu z důvodu rizika environmentálních škod, které mohou vznikat při samostatné výměně/přečerpání pohonných či odpadních vod uživateli plavidel na jakémkoliv místě vodní cesty.

b) Varianta 1

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Provoz speciálních servisních zařízení bude zajišťovat Ředitelství vodních cest ČR. Lokality budou ŘVC ČR určeny na základě objektivního materiálu, který vytvoří logickou síť těchto zařízení při respektu k ochraně životního prostředí. V procesu přípravy realizace záměru předmětného zařízení se předpokládá také zapojení Státní plavební správy, správce vodní cesty a správce povodí.

Dopady na podnikatelské subjekty

Navrženou variantou 1 lze očekávat zvýšení dostupnosti speciálních servisních zařízení pro provozovatele plavidel.

Dopady na územní samosprávné celky (kraje, obce)

Varianta 1 předpokládá nízké administrativní náklady vodoprávních a stavebních úřadů, které budou vydávat stanoviska pro povolení stavby pro případné projekty výstavby speciálních servisních zařízení.

Sociální dopady

Navržená varianta 1 nepředpokládá významné sociální dopady.

Dopady na životní prostředí

Výstavbou speciálních servisních zařízení budou k výměně vod (nádních, odpadních) a k načerpání paliva do lodi k tomu přesně určená místa, která budou v souladu se všemi relevantními právními předpisy a technickými normami a budou monitorována. Z pohledu ochrany ŽP je to vhodné řešení, jak servisní činnost provádět v lokalitách, které neobslouží obslužní loď. Výstavbou speciálních servisních zařízení dojde k omezení přečerpávání odpadních vod nebo závadných látek z plavidel a zásobování plavidel pohonnými nebo provozními hmotami mimo přístav do objemu 50 litrů, což je vodním zákonem nyní povoleno. Použití speciálních servisních zařízení bude zajišťovat z pohledu ochrany vod bezpečný způsob, jak servisní činnosti provádět v souladu s relevantními technickými normami, právními předpisy a povolenacím rozhodnutím, dle kterých musí být speciální servisní zařízení projektováno a provozováno.

4.3.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 15: Porovnání nákladů a přínosu variant

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení	
Varianta 0	současný stav	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty				
		Podnikatelské subjekty				
					Není umožněno speciální servisní zařízení vystavět v místech mimo přístav	***
		Územní samosprávné celky (obce, kraje)				
		-			-	
		Sociální dopady				
		-			-	
		Životní prostředí				
					Zvýšené riziko při výměně/přečerpání pohonných či odpadních vod uživateli plavidel na jakémkoliv místě vodní cesty	***
Varianta 1	Možnost výstavby speciálních servisních zařízení i mimo přístav	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty				
					Náklady ŘVC ČR na provoz speciálních servisních zařízení	***
					AN Státní plavební správy, správce vodní cesty a správce povodí při povolení realizace záměru	**
		Podnikatelské subjekty				
		Umožnění vystavění speciálního servisního zařízení v místech mimo přístav		***		
		Územní samosprávné celky (obce, kraje)				
					AN vodoprávních a stavebních úřadů, které budou vydávat stanoviska pro povolení stavby	**
		Sociální dopady				
		-			-	
Životní prostředí						
			Snížení rizika při výměně/přečerpání pohonných či odpadních vod uživateli plavidel na jakémkoliv místě vodní cesty	***		
- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké						

4.4 Návrh řešení

4.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

1. Varianta 1

2. Varianta 0

Ve spolupráci s Ministerstvem dopravy doporučujeme variantu 1. Variantu 1 před zachováním současného stavu preferuje Ministerstvo dopravy, které se domnívá, že implementací varianty 1 dojde k omezení samostatné výměny/přečerpání pohonných či odpadních vod do 50 litrů kdekoli na vodní cestě; k omezení případných „černých uživatelů“, kteří toto provádějí nelegálně s větším množstvím přečerpávané tekutiny, a zároveň bude umožněno dokončit přípravu speciálních servisních zařízení, které jsou již projektovány.

Při zachování současného stavu MD předpokládá negativní vliv na životní prostředí spolu s rozvojem a zvyšující se intenzitou provozu vodní dopravy v ČR.

Na základě konzultací s MD se dále lze domnívat, že navržená legislativní změna nepřinese dotčeným subjektům zvýšení nákladů a nedojde k ohrožení ochrany vod a přinese pozitivní dopady do problematiky ochrany ŽP. Variantou 1 bude vyřešen rozpor v platné právní úpravě ohledně existence a umístění „speciálních servisních zařízení“. Z hlediska ŽP je použití těchto zařízení z pohledu ochrany vod bezpečné, hlavním přínosem bude umožnění čerpání pohonných hmot na místech k tomu určených. Z důvodu zajištění bezpečnosti provozu budou místa monitorována kamerovým systémem. Servisní zařízení dále podléhají povolovacímu řízení, které se řídí zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (tj. územní rozhodnutí, stavební povolení, kolaudace), v rámci kterého se zajišťují stanoviska dotčených orgánů státní správy včetně orgánu ochrany životního prostředí (v případě čerpání pohonných hmot, je ve většině případů stavba posuzována v rámci procesu EIA). Z uvedeného vyplývá, že bude-li stavba povolena, bude v souladu s požadavky na ochranu životního prostředí

5 Záplavové území a míra povodňového nebezpečí nebo povodňového ohrožení

5.1 Důvod předložení a cíle

5.1.1 Definice problému

Dle současně platného znění vodního zákona nejsou vodoprávní úřady v záplavových územích mimo aktivní zónu anebo není-li aktivní zóna vymezena povinné stanovovat omezující podmínky ke stavbám, k těžbě nerostů nebo k terénním úpravám v záplavových územích na základě vyhodnocení povodňových nebezpečí nebo ohrožení. Současný stav má za příčinu horší míru informovanosti subjektů o míře povodňového nebezpečí nebo povodňového ohrožení v záplavovém území, což může mít za následky vyšší povodňové škody.

5.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Dle § 67 odst. 3 je na diskreci vodoprávního úřadu, zda v záplavovém území mimo aktivní zónu anebo v záplavovém území, kde není aktivní zóna vymezena, stanoví opatřením obecné povahy omezující podmínky. Zároveň vodoprávní úřad nemá dle současně nastaveného znění vodního zákona zakotvenou povinnost, uvádět při vydávání souhlasu ke stavbě v záplavovém území i míru povodňového nebezpečí nebo povodňového ohrožení.

5.1.3 Identifikace dotčených subjektů

- a) Vodoprávní úřady;
- b) Správci vodních toků nebo povodí
- c) Vlastníci nemovitostí v záplavovém území.

5.1.4 Popis cílového stavu

V zájmu ochrany před povodněmi se jeví jako vhodné do znění vodního zákona vložit ustanovení, jež v odůvodněných případech zabrání opětovnému nebo novému zastavění záplavových území, popřípadě zvýší informovanost občanů a podnikatelských subjektů o míře povodňového nebezpečí nebo povodňového ohrožení a vyloučí tak požadavky o náhradu povodňových škod budoucích majitelů nemovitostí umístěných v záplavovém pásmu.

5.1.5 Zhodnocení rizika

Zachování současného stavu představuje riziko zejména pro dotčené subjekty v záplavových územích, které žádají vodoprávní úřad o vydání souhlasu ke stavbě v záplavovém území. Zachováním současného stavu může dojít k horší míře informovanosti subjektů o míře povodňového nebezpečí nebo povodňového ohrožení v oblasti v záplavovém území.

5.2 Návrh variant řešení

5.2.1 Varianta 0

Zachování současného stavu vodního zákona, kdy vodoprávní úřad nemá povinnost podle povodňového nebezpečí nebo povodňového ohrožení stanovovat mimo aktivní zónu v záplavovém území omezující podmínky.

5.2.2 Varianta 1

Navrhovaná varianta 1 závazně stanovuje povinnost vodoprávních úřadů stanovovat v záplavovém území mimo aktivní zónu anebo není-li aktivní zóna vymezena omezující podmínky podle míry povodňového nebezpečí nebo ohrožení, a to na návrh správce vodního toku nebo správce povodí. Při změně podmínek je může stejným postupem na návrh správce vodního toku nebo správce povodí změnit nebo zrušit.

5.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

5.3.1 Identifikace nákladů a přínosů

- a) **Varianta 0**

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Zachování současné situace může vyvolat vyšší tlak na výdaje ze státního rozpočtu v případě zaplavení nemovitostí v důsledku povodní a požadavků vlastníků nemovitostí na náhradu zaplaveného majetku.

Dopady na podnikatelské subjekty

Zachování současné situace může v některých případech snižovat informovanost subjektů o míře povodňového nebezpečí nebo ohrožení v případech, že žádá vodoprávní úřad o vydání souhlasu ke stavbě v záplavovém území.

Dopady na územní samosprávné celky (kraje, obce)

Zachováním současné situace nepředpokládá žádné dopady na územní samosprávné celky.

Sociální dopady

Zachování současné situace může v některých případech snižovat informovanost občana a majitelů nemovitostí o míře povodňového nebezpečí nebo ohrožení v případech, že žádá vodoprávní úřad o vydání souhlasu ke stavbě v záplavovém území.

Dopady na životní prostředí

Zachování současného stavu může mít potenciálně negativní dopad na zajištění ochrany před povodněmi v případech, kdy vodoprávní úřad nemá povinnost stanovovat omezující podmínky v zájmu ochrany před povodněmi mimo aktivní zónu v záplavovém území nebo v záplavovém území, není-li aktivní zóna vymezena.

b) Varianta 1

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Navrhovaná varianta 1 nepředstavuje žádné dodatečné nároky na státní rozpočet ani ostatní veřejné rozpočty, naopak může mít pozitivní dopady na státní rozpočet z důvodu omezení případných nároků na likvidace povodňových škod. Navržená varianta 1 také předpokládá zvýšení nákladů správců povodí na vydávání jejich stanovisko obsahující míru povodňového nebezpečí a povodňového ohrožení.

Dopady na podnikatelské subjekty

Navrhovaná varianta 1 má potenciální dopad na podnikatelské subjekty v záplavových územích, kterým stanovuje vodoprávní úřad omezující podmínky. Přesněji odhadnout dopad navrhované regulace není možné, bude záležet na konkrétním subjektu v záplavovém území a omezujících podmínkách, které pro konkrétní případy stanovuje vodoprávní úřad.

Pozitivní dopad lze dle navržené varianty 1 očekávat na informovanost podnikatelských subjektů v případě stavby v záplavovém území.

Dopady na územní samosprávné celky (kraje, obce)

Navržená varianta 1 oproti současnému stavu doplňuje povinnost vodoprávních úřadů na návrh správce povodí nebo správce vodního toku uvádět mimo aktivní zónu záplavového území anebo není-li aktivní zóna vymezena míru povodňového nebezpečí nebo povodňového ohrožení. Dle navržené varianty 1 bude muset tyto omezující podmínky pro záplavová území i mimo aktivní zónu anebo není-li aktivní zóna v záplavovém území vymezena stanovovat v okamžiku, kdy mu to navrhne správce vodního toku nebo správce povodí. Vodoprávní úřady tak výše uvedené povinnosti budou plnit na základě návrhu správce povodí nebo správce vodního toku, proto se nepředpokládá, že výše uvedené upřesnění administrativních povinností při stanovování omezujících podmínek bude mít dodatečné požadavky na současné vykonávání agendy vodoprávních úřadů.

Sociální dopady

Navrhovaná varianta 1 má potenciální dopad na majitele nemovitostí v záplavových územích, kterým stanovuje vodoprávní úřad omezující podmínky. Přesněji odhadnout dopad navrhované regulace není možné, bude záležet na konkrétním subjektu v záplavovém území a omezujících podmínkách, které pro konkrétní případy stanovuje vodoprávní úřad. V případě poškození nemovitosti povodní bude odškodnění ze strany státu vyloučeno z důvodu uvedení případného povodňového nebezpečí nebo ohrožení.

Pozitivní dopad lze dle navržené varianty 1 očekávat na informovanost veřejnosti v záplavových územích o povodňovém nebezpečí nebo povodňového ohrožení v případě, že požádají vodoprávní úřad o souhlas ke stavbě v záplavovém území.

Dopady na životní prostředí

Navrhovanou variantou 1 lze předpokládat pozitivní dopad ve vztahu k ochraně před povodněmi především v souvislosti s potřebou omezení opětovného nebo nového zastavění záplavových území s vysokým povodňovým nebezpečím nebo povodňovým ohrožením.

Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 16: Porovnání nákladů a přínosů variant.

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
Varianta 0	současný stav	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
				Potenciální vyšší výdaje na povodňové škody	** až ***
		Podnikatelské subjekty			
				Nižší informovanost	**
		Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
		-		-	
		Sociální dopady			
				Nižší informovanost	** až ***
		Životní prostředí			
				Negativní dopad na zajištění ochrany před povodněmi	** až ***
Varianta 1	Vodoprávní úřady stanovují v záplavovém území mimo aktivní zónu anebo není-li aktivní zóna vymezena omezující podmínky podle míry povodňového nebezpečí nebo ohrožení, a to na návrh správce vodního toku nebo správce povodí	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
		Potenciální nižší výdaje na povodňové škody	** až ***	Náklady správců povodí na stanovisko ohledně míry povodňového nebezpečí a povodňového ohrožení	** až ***
		Podnikatelské subjekty			
		Vyšší informovanost	**	Povinnost dodržovat omezující podmínky	** až ***
		Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
				Povinnost vodoprávních úřadů na návrh stanovovat omezující podmínky	**
		Sociální dopady			
		Vyšší informovanost	**	Povinnost dodržovat omezující podmínky	* až ***
		Životní prostředí			
		Zajištění vyšší ochrany před povodněmi	**		

- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké

5.4 Návrh řešení

5.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

1. Varianta 1

2. Varianta 0

Navrhovaná varianta 1 zvyšuje informovanost dotčených subjektů, upřesňuje povinnosti vodoprávních úřadů ve vztahu k zajištění preventivní ochrany před povodněmi a snížení případných finančních požadavků na likvidaci povodňových škod na stát ze strany majitelů dotčených objektů v záplavových územích.

6 Novelizace sankčních ustanovení a vodoprávního dozoru ve vodním zákoně

6.1 Důvod předložení a cíle

6.1.1 Definice problému

§ 112 – Přenesení povinnosti kontrolovat fyzické osoby v rámci vodoprávního dozoru

Vodoprávní dozor nad tím, jak fyzické osoby dodržují povinnosti stanovené vodním zákonem, ukládá ČIŽP dosavadní znění § 112 odst. 1 písm. a) vodního zákona. V inspekční praxi se dle konzultací s ČIŽP (2015) jedná o kontroly fyzických osob prováděné téměř výhradně na základě ohlášení podnětů (vyvážení žump, zasakování srážkových vod ze střech rodinných domů, vyplavení sklepů, zatopení zahrad od sousedů, parkování aut na pozemku souseda, vypouštění odpadních vod z rodinných domů do dešťových kanalizací atd.). Přijímání podnětů nelze naplánovat rovnoměrně na celý rok, přičemž termín jejich vyřízení je dán správním řádem. Tyto kontroly jsou pro ČIŽP administrativně a časově velmi náročné, přičemž dle ČIŽP se v řadě případů jedná o podrobné a časově náročné dokazování přestupku s minimálním dopadem na ochranu vod. Z praxe ČIŽP dále vyplývá, že se většinou jedná o sousedské spory, které jsou řešeny přes podání podnětů na prošetření ochrany životního prostředí. ČIŽP jako orgán s celostátní působností by se měla zabývat především závažnými problémy na úseku životního prostředí.

V případech kontrol fyzických osob ČIŽP je mnohdy nutná spolupráce s místními úřady, neboť pro řádnou kontrolu je ve většině případů součinnost ČIŽP s místními úřady nezbytně nutná (ověřování podmínek vydaných vodoprávních povolení, kolaudačních rozhodnutí, stavebních povolení a dalších aktů při vyhodnocování kontrol žump, domovních čistíren odpadních vod, vypouštění do kanalizací atd.). Tento postup je pro ČIŽP nejen administrativně náročný, ale v těchto případech se i snižuje efektivita výkonu státní správy o nutnou součinnost i úředníků vodoprávních úřadů (duplicita kontroly). S ohledem na následný výsledek kontroly ČIŽP jsou pak podněty často předávány k došetření těmito úřadům.

Činnost vodoprávních úřadů jako speciálních stavebních úřadů je také v mnoha ohledech propojena s činností místních stavebních úřadů a obecních samospráv. Rozsah územní působnosti vodoprávních úřadů je pak podstatně menší než územní působnost inspektorátů ČIŽP. Z uvedeného je zřejmé, že v případě řešení kontrol fyzických osob je pak součinnost těchto úřadů jednodušší a to zejména s ohledem na předpokládanou dobrou znalost místních podmínek a s vazbou na samosprávy obcí.

Zachováním současného rozdělení kompetencí v § 112 vodního zákona rovněž nedochází ke sjednocení kompetencí ČIŽP v oblasti jednotlivých složek životního prostředí, tj. v oblasti ochrany vod, odpadového hospodářství a ochrany ovzduší. V této souvislosti ČIŽP (2015) uvádí, že v roce 2009 proběhla územní změna působnosti složek ochrany vod, právě z důvodu, aby se činnost složek sjednotila. Nicméně kompetence ke kontrolní činnosti zůstaly pro oddělení ochrany vod ČIŽP zachovány dle znění dřívějšího zákona, a tudíž jsou rozdílné od ostatních technických složek – složek odpadového hospodářství a ochrany ovzduší, ve kterých ČIŽP nemá kompetence k dozoru fyzických osob. V mnoha případech podnětů na prošetření činnosti fyzické osoby je kontrola prováděna pouze z hlediska ochrany vod a kontrola v obou dalších složkách musí být ČIŽP postoupena místním úřadům.

§ 116 odst. 5 a § 125a odst. 6 – Pokuta za nedovolený odběr vod

Platná právní úprava v předmětných ustanoveních vodního zákona stanoví, že pokuta za nedovolené odběry vod nesmí být vyměřena v sazbě nižší než 10 Kč za 1 m³ v případě nedovoleně odebraných povrchových vod nebo v sazbě nižší než 25 Kč za 1 m³ nedovoleně odebraných podzemních vod. Takto vypočtené minimální pokuty však zejména v případech správních deliktů právnických osob mnohdy vedou k výpočtu likvidačních pokut.

§ 125d odst. 1 – Porušení povinností vlastníků a stavebníků vodních děl

Platné znění ustanovení vodního zákona umožňuje postih vlastníka či stavebníka vodního díla I. až IV. kategorie, který neudrzuje vodní dílo v řádném stavu podle § 59 odst. 1 písm. b) vodního zákona. Toto jednání však nelze postihnout ve vztahu k vodním dílům, která nespádají do jedné z uvedených kategorií (například některé ČOV apod.), což je proti záměru vodního zákona.

6.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

§ 112 – Přenesení povinnosti kontrolovat fyzické osoby v rámci vodoprávního dozoru

Dle aktuálně platného znění § 112 vodního zákona provádí ČIŽP v rámci vodoprávního dozoru kontrolu fyzických osob a jejich povinností stanovených nebo uložených podle vodního zákona. V současné době řešení podnětů představuje dle konzultací a údajů ČIŽP (2015) cca 20 – 25 % činnosti inspektorů ochrany vod. Současný počet podnětů šetřených ČIŽP v letech 2013-2014 ilustruje tabulka 17.

Tabulka 17: Současný počet podnětů šetřených ČIŽP v letech 2013-2014

Rok	2013	2014
Počet podnětů šetřených ČIŽP	349	390
Počet plánovaných kontrol	1622	1529
Vůči plánovaným kontrolám tvoří podněty	22 %	26 %

Zdroj: ČIŽP, 2015.

Dle ČIŽP (2015) se velmi často jedná o případy se zanedbatelným a lokálním dopadem na životní prostředí. Dochází tak k tomu, že ČIŽP bývá administrativně zahlcena řešením podnětů, které často nemají žádný vliv na životní prostředí, a vyřešení nepokračuje přestupkovým řízením.

§ 116 odst. 5 a § 125a odst. 6 – Pokuta za nedovolený odběr vod

Platná právní úprava v předmětných ustanoveních vodního zákona stanoví, že pokuta za nedovolené odběry vod nesmí být vyměřena v sazbě nižší než 10 Kč za 1 m³ v případě nedovoleně odebraných povrchových vod nebo v sazbě nižší než 25 Kč za 1 m³ nedovoleně odebraných podzemních vod.

§ 125d odst. 1 – Porušení povinností vlastníků a stavebníků vodních děl

Současné znění vodního zákona umožňuje postih vlastníka či stavebníka vodního díla I. až IV. kategorie, který neudrhuje vodní dílo v řádném stavu podle § 59 odst. 1 písm. b) vodního zákona.

6.1.3 Identifikace dotčených subjektů

- a) Ministerstvo životního prostředí (MŽP);
- b) Česká inspekce životního prostředí (ČIŽP);
- c) Obecní úřady obcí s rozšířenou působností;
- d) Vodoprávní úřady;
- e) Oprávněné osoby dle vodního zákona a majitelé bezodtokových jímek.
- f) Vlastník nebo stavebník vodního díla;
- g) Pachatelé správních deliktů dle vodního zákona.

6.1.4 Popis cílového stavu

Požadovaným stavem pro novelizaci vodního zákona je úprava sankčních a legislativně technických ustanovení, které se z hlediska praktického výkladu vodního zákona a zejména inspekční činnosti ČIŽP ukázaly jako problematické a v případě vodoprávního dozoru nepřiměřené, jelikož ČIŽP řeší ročně stovky případů podnětů fyzických osob, které často nemají žádný vliv na životní prostředí, a vyřešení nepokračuje přestupkovým řízením.

6.1.5 Zhodnocení rizika

Riziko vyplývající ze zachování současného stavu souvisí se zachováním některých sankčních a dozorových ustanovení vodního zákona, které se z hlediska praktické činnosti zejména ČIŽP ukázaly jako problematické.

6.2 Návrh variant řešení

6.2.1 Varianta 0

Zachování současného stavu sankčních a dozorových ustanovení vodního zákona.

6.2.2 Varianta 1

Navrhovaná Varianta 1 předpokládá novelizaci předmětných ustanovení vodního zákona, které byly popsány v rámci definice problému a na základě jednání mezi ČIŽP a dotčenými odbory MŽP.

Navrhovaná Varianta 1 předpokládá zejména odstranění kompetence ČIŽP vodoprávně dozorovat fyzické osoby. Vodoprávní dozor fyzických osob a řešení přestupků na úrovni vodního zákona tak je přenecháno vodoprávním úřadům na úrovni ORP.

Navrhovaná Varianta 1 dále předpokládá zmírnění minimální výše sazby v § 116 odst. 5 a § 125a odst. 6 vodního zákona pro výpočet pokuty za nedovolený odběr povrchových nebo podzemních vod.

Dále navrhovaná Varianta 1 předpokládá, že právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako vlastník nebo stavebník vodního díla bez upřesnění jeho kategorie dopustí správního deliktu tím, že neudrhuje vodní dílo v řádném stavu podle § 59 odst. 1 písm. b) vodního zákona. Vypuštěním slov „vodního díla I. až IV. kategorie“ je tak docíleno toho, že lze postihnout vlastníka či stavebníka vodního díla i pro vodní díla mimo výše uvedené kategorie.

Dále jsou doplněné správní delikty v návaznosti na provedené změny vodního zákona, jmenovitě se týkající doplnění přestupkových ustanovení týkajících se vypouštění prioritních nebezpečných látek do kanalizace, porušení zákazu mytí vozidla nebo provozního mechanismu ve vodních tocích, porušení povinností provozovatelů speciálních servisních zařízení a porušení dalších povinností při nakládání s vodami a při zacházení se závadnými látkami. Doplněny jsou i správní delikty ve vztahu k porušení povinností poplatníka.

6.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

6.3.1 Identifikace nákladů a přínosů

a) Varianta 0

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Na základě dat poskytnutých s ČIŽP (2015) provádí oblastní inspektoráty ochrany vod **390 šetření** (viz tabulka 17, rok 2014). Podnětů na prošetření činnosti fyzických osob je dle ČIŽP podáváno odhadem **cca 90 %** všech podnětů, tj. cca **350** podnětů od fyzických osob, které prošetřuje ČIŽP ročně. Na šetření podnětů resp. kontrolu vyjíždí dle vnitřních předpisů ČIŽP vždy **2 inspektoři** ČIŽP. Časová náročnost pro každý případ vysoce individuální a ČIŽP si nevede přesnou evidenci časové náročnosti na kontrolu. Z konzultací s ČIŽP (2015) však vyplynulo, že kontrola pro inspektory znamená časovou zátěž spojenou s přípravou (prostudování obsahu podnětu, vyžádání relevantních dokumentů/vodoprávních rozhodnutí, kolaudačních rozhodnutí, vyhledání údajů o lokalitě v katastru nemovitostí apod., seznámení se s legislativou a názory Odboru výkonu státní správy pro obdobné případy), výjezdem na místo a administrativu s tím spojenou – zpracování zápisu nebo protokolu a zprávy podateli podnětu popř. opakované šetření. ČIŽP (2015) tak odhaduje, že v průměru se jedná o **cca 5 dní na jeden podnět, tj. cca 40 hodin, tj. pro 2 inspektory 80 hodin**. Dle odhadů odboru ochrany vod MŽP se však v případech, kdy se jedná o šetření podnětů,

kteře nepokračuje přestupkovým řízením, může jednat o časovou zátěž na provedení 1 šetření **cca 4 hodiny, tj. celkem 8 hodin**. Pro **11.** platovou třídu inspektora ČIŽP jsou dle metodiky MV (2007) hodinové náklady **330 Kč**. Na základě těchto údajů lze odhadnout administrativní časovou zátěž ČIŽP související s výkonem vodoprávního dozoru fyzických osob v rozmezí **cca 924 000 Kč/rok až cca 9 240 000 Kč/rok** (viz tabulka 18).

Tabulka 18: Odhadovaná roční administrativní zátěž ČIŽP spojená s vodoprávním dozorem fyzických osob

Počet podnětů FO šetřených ČIŽP za rok	350
Časová náročnost na provedení 1 šetření	8 až 80 hodin
Celková roční časová náročnost ČIŽP	2 800 až 28 000 hodin
Hodinové náklady dle metodiky MV (2007)	330 Kč/hod.
Celková roční administrativní zátěž ČIŽP na šetření podnětů FO	924 000 až 9 240 000 Kč/rok

Zdroj: vlastní dle konzultací s ČIŽP (2015) a MŽP (2015)

Zachováním současné situace v oblasti sankčních ustanovení vodního zákona budou dále zachována legislativně technická ustanovení vodního zákona, která byla identifikována jako problematická a potenciálně tak zvyšující administrativní náklady dotčených orgánů veřejné správy, zejména ČIŽP při inspekční činnosti.

Dopady na podnikatelské subjekty

Minimální výše vyměřované sazby sankce za nedovolený odběr povrchových nebo podzemních vod znamená dle konzultací s ČIŽP v některých případech nepřiměřenou výši pokuty, která může být zejména v případech správních deliktů právnických osob mnohdy likvidační.

Dopady na územní samosprávné celky (kraje, obce)

Zachování současné situace nemá žádné dopady na územní samosprávné celky.

Sociální dopady

Zachování současné situace nemá žádné sociální dopady.

Dopady na životní prostředí

Zachování současné situace může mít nízký až vysoký negativní vliv na kvalitu životního prostředí, zejména na zajištění ochrany vod. Zachováním současného stavu nelze postihnout vlastníka či stavebníka vodního díla mimo I. až IV. kategorii (např. některé ČOV), který neudržuje vodní dílo v řádném stavu podle vodního zákona.

b) Varianta 1

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Navrhovaná varianta 1 předpokládá úsporu administrativních nákladů ČIŽP na řešení podnětů a provádění vodoprávního dozoru fyzických osob v odhadované výši

cca 924 000 Kč/rok až cca 9 240 000 Kč/rok (viz tabulka 18). ČIŽP předpokládá, že v případě přijetí navrhované varianty 1 se zvýší kontrola významných zdrojů znečištění, a to zejména ve vazbě na nárůst kontrolní činnosti vyplývající ze zákona o IPPC, kdy byly zvýšeny povinné roční i 3leté kontroly těchto podniků.

Navrhovaná úprava předpokládá legislativně technické úpravy dotčených ustanovení vodního zákona, která byla z hlediska praktického výkladu vodního zákona identifikována jako problematická a potenciálně tak zvyšující administrativní náklady dotčených subjektů veřejné správy, zejména ČIŽP.

Dopady na podnikatelské subjekty

Navrhovaná varianta 1 předpokládá pozitivní dopad na subjekty, které se dopustily přestupku nebo správního deliktu v oblasti nedovoleného odběru povrchových nebo podzemních vod. Vysoký pozitivní dopad lze předpokládat zejména u subjektů v případech správních deliktů právnických osob, kdy dle konzultací s ČIŽP vedou minimální pokuty často ke stanovení nepřiměřených až likvidačních sankcí.

Dopady na územní samosprávné celky (kraje, obce)

Navrhovaná varianta 1 předpokládá trvalý nárůst administrativních nákladů vodoprávních úřadů ORP na řešení podnětů fyzických osob na porušení povinností stanovených nebo uložených vodním zákonem. Tato administrativní zátěž byla pro ČIŽP odhadnuta na cca 924 000 Kč/rok až cca 9 240 000 Kč/rok (viz tabulka 18), v případě vykonávání dozorové činnosti pracovníky vodoprávních úřadů s nižší platovou třídou 10, pro kterou činí hodinové náklady dle metodiky MV (2007) **300 Kč**, se jedná o celkové zvýšení administrativní zátěže vodoprávních úřadů o **cca 840 000 Kč/rok až cca 8 400 000 Kč/rok**. Lze však předpokládat, že časová náročnost na řešení podnětů by se oproti ČIŽP mohlo zkrátit z důvodu vyšší znalosti místních podmínek, snazší dostupnosti potřebných dokumentů (vodoprávních rozhodnutí, kolaudačních rozhodnutí apod.). Návrh rovněž předpokládá, že v případě, jakmile vodoprávní úřad ORP při konkrétní kontrole usoudí, že je to věcně potřebné spolupracovat s ČIŽP, může si tuto spolupráci od ČIŽP vyžádat. Zvýšené administrativní náklady vodoprávních úřadů ORP by měly být kompenzovány převodem finančních prostředků alokovaných ČIŽP, u které dojde navrhovaným úbytkem kompetencí a k odhadnuté úspoře administrativních nákladů.

Sociální dopady

Navrhovaná varianta 1 nemá žádné sociální dopady.

Dopady na životní prostředí

Navrhovaná varianta 1 předpokládá pozitivní dopady na zlepšení praktické aplikovatelnosti sankčních ustanovení vodního zákona a na zajištění právních postihů za nedodržení zákonných povinností ve vztahu k ochraně vod. Navrhovanou variantou 1 dochází k úpravě sankčních ustanovení tak, že za nedodržení povinností dle vodního zákona lze postihnout majitele bezodtokových jímek akumulující odpadní vody. Dále lze navrhovanou obecnou formulací správního deliktu souvisejícím s porušením povinností vlastníků a stavebníků vodních děl postihnout vlastníky a stavebníky

vodních děl i mimo současnou zúženou definici možného postihu pouze pro vodní díla I. až IV. kategorie, kteří neudržují vodní dílo v řádném stavu dle vodního zákona.

6.3.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 19: Porovnání nákladů a přínosů variant

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
Varianta 0	současný stav	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
				Zachování problematických ustanovení vodního zákona	***
				Administrativní náklady ČIŽP na vodoprávní dozor FO	cca 924 tis. Kč/rok až cca 9,240 mil. Kč/rok
		Podnikatelské subjekty			
				Vysoká minimální výše vyměřované sankce za nedovolený odběr vod	**až****
		Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
		-		-	
		Sociální dopady			
		-		-	
		Životní prostředí			
		Chybějící sankční ustanovení pro některá vodní díla	**až****		
Varianta 1	Novelizace sankčních ustanovení	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
		Úspora administrativních nákladů ČIŽP na vodoprávní dozor FO	cca 924 tis. Kč/rok až cca 9,240 mil. Kč/rok		
		Úprava problematických ustanovení vodního zákona	***		
		Podnikatelské subjekty			
		Zmírnění minimální výše vyměřované sankce za nedovolený odběr vod	**až****		
		Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
				Administrativní náklady vodoprávních úřadů ORP na vodoprávní dozor FO	cca 840 tis. Kč/rok až cca 8,4 mil. Kč/rok
		Sociální dopady			
		-		-	
		Životní prostředí			
		Doplnění sankčních ustanovení pro některá vodní díla	**až****		

- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké

6.4 Návrh řešení

6.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

1. Varianta 1

2. Varianta 0

Doporučovaná varianta 1 respektuje ČIŽP jako orgán s celostátní působností, který by se měl zabývat jen závažnými problémy na úseku životního prostředí, nicméně v současné době je do značné míry zatížen vodoprávním dozorem fyzických osob, které mají často minimální nebo žádný vliv na zajištění ochrany vod. Doporučovaná varianta 1 rovněž upravuje sankční ustanovení vodního zákona, které byly zejména na základě konzultací mezi ČIŽP a MŽP identifikována jako problematická z hlediska zajištění ochrany vod a upravuje identifikované problémy legislativně technického charakteru. Pozitivní dopady lze navrhovanou variantou 1 očekávat zejména v oblasti životního prostředí z důvodu upřesnění správních deliktů pro některá vodní díla, majitele bezodtokových jímek a doplnění dalších přestupkových ustanovení v návaznosti na provedené změny vodního zákona. Tímto bude kontrolním orgánům reálně umožněno vymáhat plnění povinností dle dotčených ustanovení vodního zákona.

Shrnutí navržených variant novely vodního zákona

Cílem jednotlivých bodů předkládaného návrhu je náprava praktických problémů vyplývajících ze současného nastavení vodního zákona, které byly identifikovány jak Ministerstvem životního prostředí, tak i dalšími dotčenými subjekty ochrany vod. Při návrhu zákona byly dále zohledněny závazné požadavky Rámcové směrnice 2000/60/ES, aplikační problémy plynoucí z platné zákonné úpravy, které byly identifikovány například v rámci tzv. ekoauditů, a v neposlední řadě návrh reaguje na proběhlou nebo připravovanou novelizaci jiných právních předpisů.

Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace na základě dostupných dat a konzultací s dotčenými subjekty analyzovala dopady novely zákona v oblastech dopadů na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty (zejména dopady na SFŽP ČR, státní rozpočet, ČIŽP, správce povodí atd.), dopady na podnikatelské subjekty, dopady na územní samosprávné celky (zejména obce a vodoprávní úřady obcí a krajů), sociální dopady a dopady na životní prostředí. Stručné shrnutí hlavních dopadů navržených bodů na tyto sektory je obsaženo v podkapitolách níže.

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Administrativní, kompetenční a jiné dopady na dotčené subjekty ochrany vod, zejména SFŽP ČR, ČIŽP a správce povodí, byly s těmito subjekty dlouhodobě a opakovaně projednávány. Jednou z hlavních změn, kterou novela přináší, je přenos správy poplatku za odebrané množství podzemní vody a poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových na SFŽP ČR. SFŽP ČR se tak stává správcem poplatku ve smyslu § 10 daňového řádu. Mimo zjednodušení systému, které plyne z aplikace daňového řádu (zákon č. 280/2009 Sb.) místo správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.) a z centralizace celého procesu, je pozitivem tohoto řešení také snížení administrativní zátěže ČIŽP, která je a měla by být primárně orgánem kontrolním. Kompetenčními změnami dojde k výraznému zefektivnění činností těchto subjektů zejména ve vztahu k poplatkovým povinnostem a dohledem nad dodržováním zákonných povinností dle vodního zákona.

Dopady na podnikatelské subjekty

Navržené znění vodního zákona zejména předkládá komplexního řešení dlouhodobě diskutovaného a neřešeného problému odlehčovacích komor jednotné kanalizace, které předpokládá zakotvení technických požadavků na odlehčovací komory a na jejich provoz a následnou postupnou harmonizaci stávajícího nevyhovujícího stavu s těmito požadavky tak, aby došlo k minimalizaci investičních a provozních nákladů provozovatelů vodohospodářské infrastruktury.

Dopady na územní samosprávné celky

Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace vyhodnotila i kompetenční změny týkající se zejména vodoprávních úřadů, a to jak na úrovni obcí s rozšířenou působností tak i na úrovni krajských úřadů. Zvýšené administrativní náklady pro ORP i KÚ znamená implementovaná povinnost posouzení možnosti zhoršení či nedosažení požadovaného stavu záměrem dotčeného vodního útvaru, pro činnost vodoprávních úřadů ORP jsou důležité i vyčíslené změny vyplývající z vydávání souhlasu ke

geologickým pracím. Administrativní náklady pro vodoprávní úřady na úrovni ORP bude představovat také převod kompetencí na vodoprávní dozor fyzických osob. Administrativní náklady na tyto kontroly byly vyčísleny a předpokládá se, že budou hrazeny převedením finančních prostředků od ČIŽP, která měla tyto kompetence doposud. Novela však předpokládá i úsporu administrativních nákladů vodoprávních úřadů, a to zejména úsporu nákladů na řešení sporných situací týkajících se provádění geologických prací, vyjasnění interpretačních nejasností týkajících se odpadních vod a sankčních ustanovení. Tyto i další úpravy vodního zákona ve vztahu k dopadům a finančním požadavkům na činnost vodoprávních úřadů byly s dotčenými orgány opakovaně projednávány a neměly by vodoprávním úřadům výrazně navýšit současnou administrativní zátěž.

Sociální dopady

Navržená novela vodního zákona se dotýká zneškodňování akumulovaných splaškových odpadních vod v bezodtokových jímkách. Navržené ustanovení však pouze precizněji definuje povinnost, která je již v platném zákoně obsažena. Pozitivně z hlediska dopadů na veřejnost lze hodnotit snahu o co největší eliminaci střetů zájmů a sousedských sporů v případě realizace geologických prací. Navržená varianta je v souladu s dlouhotrvajícími požadavky kanceláře Veřejného ochránce práv na nápravu stavu, který souvisí se současným zněním vodního zákona.

Dopady na životní prostředí

Navrhovanou úpravou lze předpokládat pozitivní vliv na kvalitu vypouštěných odpadních vod do vod povrchových, zvýšení efektivity poplatkové agendy vč. pozitivní dopady na provádění kontrolní činnosti a vynuucování vodním zákonem zakotvených a nově upřesněných povinností.

Tabulka 20 obsahuje tabulkové shrnutí variant, které jako nevhodnější doporučuje závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace.

Tabulka 20: Shrnutí identifikovaných dopadů jednotlivých navrhovaných variant

Kapitola ZZ RIA	Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
1.	Varianta 1	Převedení poplatkové agendy, zrušení poplatkového hlášení	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
			Úspora admin. nákladů ČÍŽP na poplatkovou agendu	cca 2,3 až 5 mil. Kč/rok	Admin. náklady SFŽP ČR na zajištění poplatkové agendy	cca 7,4 mil. Kč/rok
			Úspora admin. nákladů celních úřadů z důvodu zrušení záloh	***	Náklady SFŽP ČR na vytvoření softwaru a napojení na ISPOP	max. cca 500 tis. Kč/jednorázově
			Zajištění kompatibilního software dělené správy poplatků	***	Náklady CENIA na úpravu a napojení ISPOP na nový systém SFŽP ČR	*
			Podnikatelské subjekty			
			Úspora admin. nákladů z důvodů zrušení povinnosti platit zálohy	cca 1,875 mil. Kč/rok		
			Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
			-		-	
			Sociální dopady			
			-		-	
Životní prostředí						
Vyšší míra kontrolní činnosti ze strany ČÍŽP	***					

Kapitola ZZ RIA	Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
2.	Varianta 1	vodoprávní úřady vydávají souhlas ke geologickým pracím	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
			Úspora administrativních nákladů MŽP na řešení sporných situací	***	Náklady MZe a MŽP na doplnění vyhlášky	**
			Podnikatelské subjekty			
			Odstranění možnosti zvýhodnění některých firem zhotovitelů	***	Náklady zhotovitelů na žádost o vydání souhlasu vodoprávního úřadu	cca jednotky tisíc Kč/případ
			Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
			Snížení administrativních nákladů na řešení sporných případů pro vodoprávní a krajské úřady	***	Administrativní náklady vodoprávních úřadů na vydání souhlasu (cca stovky případů/rok)	cca 600 až 1 800 tis. Kč/rok, cca 3 až 9 tis. Kč/rok/1 vodoprávní úřad
			Sociální dopady			
			Snížení rizika, že geologické práce vyvolají střety zájmů při jejich realizaci, na které dlouhodobě upozorňuje veřejný ochránce práv	****	Vyšší náklady objednatelů prací	cca jednotky tisíc Kč/případ
			Životní prostředí			
Provádění prací výhradně oprávněnou osobou	***					
Možnost posouzení průzkumného záměru před realizací - výrazné snížení nebezpečí poškození množství či kvality podzemních vod	****					

Kapitola ZZ RIA	Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
3.	Varianta 1	Posouzení vodoprávním úřadem, zda se zhorší/nehorší stav záměrem dotčeného vodního útvaru a v případě možného zhoršení následuje možnost za striktně stanovených podmínek vydání výjimky	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
			Implementace Směrnice 2000/60/ES	****	Náklady Mze a MŽP na doplnění vyhlášky	**
					Náklady správců povodí na stanoviska pro možnost posouzení zhoršení stavu vodního útvaru	** až ***
			Podnikatelské subjekty			
			-		-	
			Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
					AN vodoprávních úřadů ORP posuzují možnost zhoršení či nedosažení požadovaného stavu záměrem dotčeného vodního útvaru	** až ***
					AN vodoprávních úřadů KÚ rozhodující o výjimce ze zákazu zhoršení stavu vodních útvarů	** až ***
			Sociální dopady			
			-		-	
			Životní prostředí			
					Eliminace rizika, kdy by realizace stavebního či jiného záměru ohrozila dosažení dobrého stavu vodního útvaru, popř. zhoršila jeho stávající stav	** až ****

Kapitola ZZ RIA	Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
4.	Varianta 1	Dochází k upřesnění definice pojmu odpadní voda a způsobů likvidace odpadních vod podle vodního zákona	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
			Vyjasnění interpretačních nejasností definice odpadní vody	*až***	Administrativní náklady MZe na vydání vyhlášky	***
			Implementace Směrnice 2000/60/ES	****		
			Podnikatelské subjekty			
			Nižší náklady na likvidaci odpadní vody oproti likvidaci odpadu	*až***	Investiční a provozní náklady provozovatelů vodohospodářské infrastruktury z důvodu legislativní úpravy vypouštění vod z odlehčovacích komor jednotné kanalizace	** až ****
			Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
			Vyjasnění interpretačních nejasností a pozitivní dopady na kontrolní činnost vodoprávních úřadů	*až***	Novelizace povolení k vypouštění odpadních vod	***
			Možnost limitovaného vypouštění odpadních vod ze souboru staveb pro bydlení	***	AN vodoprávních úřadů KÚ na vydávání povolení k vypouštění zvlášť nebezpečných závadných nebo prioritních nebezpečných látek	**
			Sociální dopady			
					Náklady na zajištění zneškodňování akumulovaných splaškových odpadních vod v bezodtokových jímkách	** až ****
			Životní prostředí			
			Upřesnění podmínek pro vypouštění vod z oddělovačů jednotné kanalizace	**až****		
			Zajištění řádné likvidace splaškových odpadních vod z bezodtokových jímek	**až****		
Možnost v některých případech vypouštět odpadní vody do vod podzemních	*až***					

Kapitola ZZ RIA	Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
5.	Varianta 1	Možnost výstavby speciálních servisních zařízení i mimo přístav	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
					Náklady ŘVC ČR na provoz speciálních servisních zařízení	***
					AN Státní plavební správy, správce vodní cesty a správce povodí při povolení realizace záměru	**
			Podnikatelské subjekty			
			Umožnění vystavění speciálního servisního zařízení v místech mimo přístav	***		
			Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
					AN vodoprávních a stavebních úřadů, které budou vydávat stanoviska pro povolení stavby	**
			Sociální dopady			
			-		-	
			Životní prostředí			
		Snížení rizika při výměně/přečerpání pohonných či odpadních vod uživateli plavidel na jakémkoliv místě vodní cesty	***			

Kapitola ZZ RIA	Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
6.	Varianta 1	Vodoprávní úřady stanovují v záplavovém území mimo aktivní zónu anebo není-li aktivní zóna vymezena omezující podmínky podle míry povodňového nebezpečí nebo ohrožení, a to na návrh správce vodního toku nebo správce povodí	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
			Potenciální nižší výdaje na povodňové škody	**až***	Náklady správců povodí na stanovisko ohledně míry povodňového nebezpečí a povodňového ohrožení	** až ***
			Podnikatelské subjekty			
			Vyšší informovanost	**	Povinnost dodržovat omezující podmínky	** až ***
			Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
					Povinnost vodoprávních úřadů na návrh stanovovat omezující podmínky	**
			Sociální dopady			
			Vyšší informovanost	**	Povinnost dodržovat omezující podmínky	* až ***
			Životní prostředí			
			Zajištění vyšší ochrany před povodněmi	**		

Kapitola ZZ RIA	Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení		
7.	Varianta 1	Novelizace sankčních ustanovení	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty					
			Úspora administrativních nákladů ČIŽP na vodoprávní dozor FO	cca 924 tis. Kč/rok až cca 9,240 mil. Kč/rok				
			Úprava problematických ustanovení vodního zákona	***				
			Podnikatelské subjekty					
			Zmírnění minimální výše vyměřované sankce za nedovolený odběr vod	**až****				
			Územní samosprávné celky (obce, kraje)					
					Administrativní náklady vodoprávních úřadů ORP na vodoprávní dozor FO	cca 840 tis. Kč/rok až cca 8,4 mil. Kč/rok		
			Sociální dopady					
			-		-			
			Životní prostředí					
Doplnění sankčních ustanovení pro některá vodní díla	**až****							
- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké								

U některých identifikovaných dopadů není zpracovatel důvodové zprávy schopen kvantifikovat předpokládané dopady z důvodu nedostupnosti relevantních dat anebo nemožnosti odhadnout a vyčíslit budoucí chování dotčených subjektů. V takové situaci důvodová zpráva tyto dopady vyhodnocuje kvalitativně formou slovního popisu a odstupňování předpokládané a konzultované míry dopadu pomocí ordinální škály v tabulkách, které jsou pouze zjednodušeným souhrnem celé důvodové zprávy. Symboly označují předpokládanou míru dopadu navrhované změny, která byla v procesu konzultací vyhodnocena v míře od **velmi nízkého očekávaného dopadu (*) po velmi vysoký (*****).**

7 Přezkum účinnosti regulace

Přezkum účinnosti regulace provede Ministerstvo životního prostředí. Cílem přezkumu účinnosti regulace je zejména ověřit, zda tímto návrhem zákona bylo dosaženo požadovaných cílů předkládané novely vodního zákona. Zvláštní důraz bude kladen na posouzení, zda se daří naplňovat požadavky Rámcové směrnice vodní politiky 2000/60/ES.

Dále bude v rámci přezkumu vyhodnocována administrativní zátěž vodoprávních úřadů s ohledem na finanční zatížení při výkonu státní správy a administrativní a další zátěž ostatních orgánů novelou dotčených orgánů ochrany vod v ČR.

Předkládaná novela vodního zákona byla v souhrnu navržena s cílem zvýšit flexibilitu tohoto právního předpisu. Tato varianta novely však ponechává beze změny jednotlivá ustanovení týkající se poplatkových sazeb a limitů, které nebyly výrazně modifikovány od jeho vzniku a neodpovídají současným environmentálním nárokům na ochranu vod a jejich stavu v ČR. MŽP se proto dlouhodobě pokouší modernizovat poplatky ve vodním zákoně a i v budoucnu se na základě ex post analýzy současného právního a faktického stavu zaměří na sazby a limity současných poplatků ve vodním zákoně. Zároveň je však nutné v rámci přezkumu účinnosti této regulace na základě širší ekonomické analýzy kriticky vyhodnotit účinnost současného nastavení poplatků jako ekonomických nástrojů ve vodním zákoně, včetně jejich vzájemné provázanosti a jejich větší časové flexibility.

8 Konzultace a zdroje dat

V průběhu zpracování závěrečné zprávy z hodnocení dopadů RIA byly potenciální dopady konzultovány se všemi přímo dotčenými subjekty i se subjekty, které uplatnily svoje připomínky ve vnitřním a mezirezortním připomínkovém řízení. Seznam citovaných pramenů a přímo konzultovaných subjektů je následující:

CENIA. 2015. Konzultace s Českou informační agenturou životního prostředí, Ing. Jan Nepimach, Vedoucí projektové úlohy ISPOP.

ČIŽP. 2015. Konzultace s Českou inspekcí životního prostředí, RNDr. Zdena Vaňková, Ing. Zora Králová, Oddělení ochrany vod.

Dopis. 2014. Dopis 1. místopředsedy vlády a ministra financí Ing. Andreje Babiše ministrovi životního prostředí Mgr. Richardu Brabcovi ze dne 17. 6 2014. Praha.

EEIP. 2008. Velká RIA k zákonu č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých předpisů (vodní zákon). 2008.

Generální ředitelství cel. 2015. Konzultace s Generálním ředitelstvím cel, Ing. Hana Lázníčková, Oddělení správy příjmů.

Kancelář veřejného ochránce práv. 2016. Mgr. Marie Poláčková, Ph.D, právnička oddělení stavebního řádu a životního prostředí.

Konzultace s Odborem geologie Ministerstva životního prostředí. 2015, 2016. RNDr. Jan Novák ve spolupráci s Českou asociací hydrogeologů, pracovníky náhodně

vybraných vodoprávních úřadů, správců povodí a s některými specializovanými firmami.

Konzultace s Odborem ochrany vod Ministerstva životního prostředí. 2015, 2016; Ing. Evžen Zavadil, Ing. Josef Reidinger.

MD. 2016. Ministerstvo dopravy. Marek Šoustal, odbor legislativy.

MPO. 2013. Metodika měření a přeměňování administrativní zátěže podnikatelů. Ministerstvo průmyslu a obchodu, 2013.

MV. 2007. Metodika stanovení plánovaných nákladů na výkon státní správy. Ministerstvo vnitra, 2007.

Nařízení vlády č. 61/2003 Sb., o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění povrchových vod a odpadních vod, náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových a do kanalizací a o citlivých oblastech, ve znění pozdějších předpisů.

Nařízení vlády č. 229/2007 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 61/2003 Sb., o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění povrchových vod a odpadních vod, náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových a do kanalizací a o citlivých oblastech.

Nařízení vlády č. 416/2010 Sb., o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění odpadních vod a náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod podzemních.

Potravinářská komora. 2015. Přípomínky z mezirezortního připomínkového řízení.

SFŽP ČR. 2015. Konzultace se Státním fondem životního prostředí, PhDr. Jan Brychta, Oddělení finančně analytické a kontrolní, Odbor rozpočtu; Ing. Zuzana Havlová, Oddělení finančně analytické a kontrolní.

SFŽP ČR. 2016. Emailové konzultace ze dne 15. 3. 2016. Daniela Pulicarová, vedoucí oddělení provozování vodohospodářské infrastruktury, SFŽP ČR.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky.

SMOČR. 2015. Přípomínky z mezirezortního připomínkového řízení.

VÚV TGM. 2015. Socio-ekonomická analýza dopadů novely vodního zákona v oblasti poplatků. Výzkumný ústav vodohospodářský T. G. Masaryka, v. v. i., 2015.

Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon).

Zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích).

Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád.

9 Seznam použitých zkratk

AN	Administrativní náklady
CENIA	Česká informační agentura životního prostředí
ČIŽP	Česká inspekce životního prostředí
ČOV	Čistírna odpadních vod
EO	Ekvivalentní obyvatel
ISPOP	Integrovaný systém plnění ohlašovacích povinností
KÚ	Krajský úřad
MD	Ministerstvo dopravy
MV	Ministerstvo vnitra
MZe	Ministerstvo zemědělství
MŽP	Ministerstvo životního prostředí
ORP	Obec s rozšířenou působností
ŘVC ČR	Ředitelství vodních cest České republiky
SFŽP ČR	Státní fond životního prostředí České republiky
SMOČR	Svaz měst a obcí České republiky
VÚV TGM	Výzkumný ústav vodohospodářský T.G. Masaryka

10 Kontakt na zpracovatele RIA

Ing. Marek Hekrlé

Odbor ekonomiky životního prostředí

Ministerstvo životního prostředí

Vršovická 65, Praha 10, 100 10

email: Marek.Hekrlé@mzp.cz

tel: +420 267 122 018